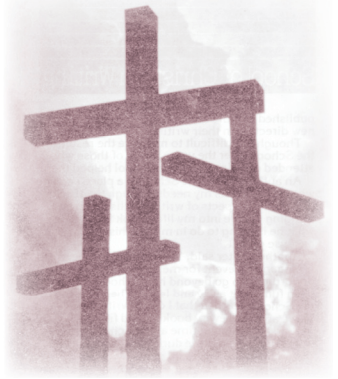

Todistaja

HUHTIKUU • APRIL 2007 No. 4 Volume 82

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Maria Magdaleenan pääsiäisaamu

Maria itkee.

Lehvissä öljypuun

pisarat aamukastetta kimaltaa.

Hauta on tyhjä,

kivi on siirretty pois..

Jossakin lintu helähti lauleluun.

- Itkisit kanssani.

Kuka nyt laulaa vois

kun Herra on kuollut

ja haudasta kannettu pois!

Maria nyyhkii kuin loukattu

murheessaan.

- Maria.

Mitä, kuiskasko joku

vaiko tuuli leviä liikutti vaan?

- Sano lintu, jos tiedät

mihin Herrani panneet ovat.

Minä näin

kun he löivät Hänet kärsimyspuuhun

nuo pyövelit kovat.

Hän jänosi, vaan Herrani suuhun

he pilkaten katkeran juoman ojensivat.

Nyt hauta on tyhjä.

- Maria.

Kuulinko äänen!

Minä harjoja kuulen jo varmaan.

- Maria!

Se on Hän!

Se Herrani ääni on armaan.

Sitä enkö tuntisi joukosta tuhansien.

Hän elää! Hän elää! Hän elää!

Sitä käsiti en.

Mutta tyhjä on hauta, ja

Herrani äänen kun kuulen

minä uskon.

MINÄ USKON

ja lailla kiitävän tuulen

vien sanoman toisille hätääntyneille.

HÄN ELÄÄ! HÄN ELÄÄ!

Häntä hauta ei huoli.

Minun Herrani elää

vaikka ristillä kuoli!

ANNI KORPELA

Anteeksiantamus

Floridan Talvipäivien ensimmäisen raamattutunnin piti Sirkka Partanen anteeksiantamisesta Isä Meidän rukouksen johdolla. Näin Sirkka Partanen:

TEKSTI:
SIRKKA PARTANEN

Aiheeni sain rukoukskokouksessa kun mieleeni tulivat Jeesuksen sanat: "Anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme." Tämä velan anteeksiantaminen ei tarkoita rahavelkoja, joita meillä on. Muutoin voisin mennä ja tehdä paljon velkaa ja pyytää niitä tällä perusteella anteeksi. Tämä tarkoittaa armahtamista siskojani ja veljiäni kohtaan. Se tarkoittaa laupeutta kanssamatkaajia kohtaan. On vaikeaa tehdä Jumalan valtakunnan työtä jos ei ole anteeksiantava ja jos sydän ei ole puhdas. Tämä on hyvin kipeä kysymys, johon me kaikki törmäämme elämässämme. Tämä koskee meitä kaikkia hyvin kipeästi.

Kun tämä aihe laskettiin sydämelleni, niin sanoin Herralle etten pysty tästä aiheesta puhu-

maan. Puhuisin jostain helpommasta. En kuitenkaan saanut vapautta aiheen muutokseen sillä Herra siunaa vain antamansa tekstin. Sananlaskujen 4 luku jae 23: "Yli kaiken varjeltavan, varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee." Toinen käännös sanoo: "Sielä on koko elämäsi lähde." Emmekö haluaisi varjella sydäntämme puhtaana koska sieltä lähtee koko meidän elämistemme lähde. Sieltä lähtee kaikki se, mitä me teemme hengellisessä työssä. Millainen on lähteemme? Luonnon lähde on puhdas ja raikas, mutta usein ihminen sotkee ja likaa sen. Sitten kuluu pitkä aika kunnes lähde palautuu entiselleen. Antaa anteeksi koko sydäimestä ei ole helppoa. Huulillamme me saatamme tehdä sen helposti, kuitenkin muistellemme tapausta kymmeniä vuosia. Enhän vain ole yksi tällainen? Jossakin sydämeni sopukassa on asia, joka on sotkenut lähteeni.

JATKUU SIVULLA 5

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

JULKAISIJA/PUBLISHER

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

TOIMITTAJA/EDITOR

Lauri Karhinen

LAYOUT

Keijo Sakara

OIKOLUKU

Helena Rantanen, Terttu Karhinen

TAKASIVUN TOIMITUS

Sylvia Rukkila

ALUETOIMITTAJIA

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin,
Uno Vesanen.

YHDYSHENKILÖ SUOMESSA

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

SUOMESTA:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo-
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.

MUISTA MAISTA:

CAD \$36.00, US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LÄHETYSSIHTEERI

Erkki Inkiläinen
19 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LÄHETYSKASSA USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa

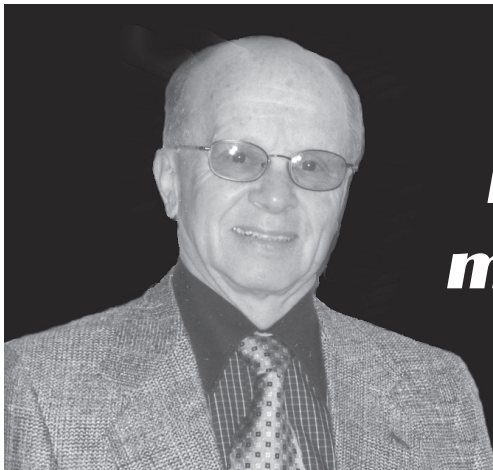
GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

I have a dream. Minulla on näky - minulla on unelma.

LAURI KARHINEN

Tämä Martin Luther Kingin sano-
ma 1960-luvulta on tullut tunne-
tuksi ympäri maailman. Hän taisteli
rotusyrjintää vastaan uskoen rauhan-
omaiseen mielenosoitukseen. Valitet-
tavasti tilanteet ryöstäytyivät joskus
käsistä, mutta periaate säilyi. Martin
Luther King murhattiin 1968 ennen
unelmansa toteutumista. Dreamer
tuhottiin, mutta dream, unelma, elää
vieläkin. Paljon tuon unelman toteu-
tumista on tapahtunut noin 40 vuo-
den aikana. Kuin muistomerkkinä
Kingille on USA:n puolella kansallisen
vapaapäivä tammikuun kolman-
tena maanantaina.

Minullakin on dream, unelma, että
kaikki todelliset uskovat, kuuluivatpa
mihin kirkkoon tahansa, voisivat hy-
väksyä toisensa saman Jumalan per-
heen jäseninä. Olen jopa unelmoinut,
että emme ainoastaan hyväksy, vaan
siunaamme toisiamme sekä heidän
työtänsä. Käytännössä tämä voi ol-
la toivotonta unelmointia; "OMAT"
eivät ehkä lähde marssille mukaan ja
"TOISET" voivat ampua. Mielestä-
ni asia on niin valtava, että kannat-
taa sen eteen nähdä vaivaa. Rohkai-
sevinta on tietoisuus Jumalan Sanan
pohjalta, että tämä oli ja on meidän
Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen
nimenomainen käsky. Ei joku lievä
toivomus, vaan voimallinen käsky.
Tästä joitakin Sanaan kirjoitettuja
ohjeita.

Voimakkain tietämäni Vapahtajan
antama ohje on Joh.13:34-35: "Uu-
den käskyn minä annan teille, että
rakastatte toisianne niinkuin minä

olen teitä rakastanut - että tekin niin
rakastatte toisianne. Siitä kaikki tun-
tevat teidät minun opetuslapsikseni,
jos teillä on keskinäinen rakkaus." Jee-
sus toistaa saman luvuissa 15:12
ja 17:21. Ketä ovat nämä "toisianne"?
He ovat niitä, joiden puolesta Jeesus
silloin valmistautui kuolemaan. He
ovat niitä, jotka ovat vastaanottaneet
pelastuksen sanoman uskomalla Jee-
sukseen. Tänä päivänä tuossa yhteis-
össä on kaikkia rotuja ja kieliä, he
kokoontuvat eri nimisten kirkkojen ja
rukoushuoneiden puitteissa. Elämän-
kirjassa on heidän nimensä Jeesuksen
sovintotyön perusteella. Näin laajalle
ulottuu käsite; TOISIANNE.

Meillä tämän ajan pyhillä on usein
sellainen suojeleva omistamisen tar-
ve; meidän ryhmä. Skotlantilaisen
rukous kuvastaa sitä: "God, bless me
and my family. That is all and no
more." Herra siunaa minua ja minun
perhettäni. Siinä kaikki eikä mitään
muuta. Tämä rajaaminen ei ole mi-
tään uutta. Jeesuksen opetuslapsissa,
ainakin muutamissa, se vaikutti nä-
kyvällä tavalla. Kerran eräällä Gali-
lean tiellä kulkiessaan kirkastusvuo-
ri-kokemuksen jälkeen rakkauden
apostolina tunnettu Johannes paljas-
ti meille niin tutun ominaisuuden.
Mark. 9:38: "Johannes sanoi hänelle:
Opettaja, me näimme erään, joka ei
seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan
ulos riivaajia; ja me kielsimme häntä,
koska hän ei seurannut meitä." On-
kohan tällaista tapahtunut tämän
ajan pyhien keskuudessa? Taitaa olla
liiankin tuttua. Ei käy päinsä kos-

ka tämä henkilö tai ryhmä ei seu-
raa meitä! Jeesus oli kokonaan toista
mieltä silloin. Hän ei ole muuttunut.
Apostoli Johannes kyllä muuttui nä-
kemyksissään Pyhän Hengen vaikut-
tamana. Hänestä kasvoi "Rakkauden
Apostoli". Olisikohan meillä tarvetta
kasvamiseen?

Toinen vaikuttava tekijä meissä on
sellainen pyhä kiivaus. Sitäkin on ol-
lut ennen tämän ajan pyhiä. Luukas
kertoo seuraavaa: Matkallaan Jeru-
salemiin opetuslapset oikaisivat Sa-
marian kautta. Koska siellä ei otettu
heitä vastaan, Jaakob ja Johannes eh-
dottivat, että poltetaan kylä poroksi
tulella taivaasta. Jeesus nuhteli heitä.
Tämä vanhan käännöksen mukaan.
Uusi käännös ja englantilaiset kää-
nökset tulkitsevat tilanteen vielä voi-
makkaammin: "Mutta Jeesus kää-
ntyi ja nuhteli opetuslapsia ja sanoi:
"Te ette tiedä, minkä hengen omat
te olette." Joh.10:55. Kiivaillessamme
opin tai kirkkomme puolesta meillä
on suuri vaara joutua sellaiseen hen-
keen, josta Jeesus nuhtelee meitä.

Minun oppini uskovien hyväksy-
misestä on: "Kenet Herra on hyväksy-
nyt, minun on paras myös hyväksyä."
Tahdon olla rakentamassa siltoja kris-
tittyjen kesken. En vain halua hyväk-
syä toisia Herran omia, vaan siunata
heitä, kokoontuivatpa minkä nimen
alla tahansa, jos he kerran Herraa
seuraavat. Rukoilen tämän unelman
toteutumisen puolesta täällä multien
päällä. Todistajan toimittajana jatkan
siltöjen rakentamista Herran avulla.

LAURI KARHINEN

Joutsenlauluni

*Isä, syvyyteni olemuksessa
kuulen sieluni kaihoisan
Joutsenlaulun
Öisen veden yllä
kuultaa ikuisuuden
muistojen kyyneleitä
ikävästä joka ei häviä
eikä kuole...*

*Kaipa on tietoisuutta,
kasvua joka elää jo
uutta tulevaisuutta
Hengen yhteydessä,
kuolemattomuutta
Isän sydämessä...
Sieluni ylikorkeissa
sävelissä*

*soi kipuna kaiho
käsittämättömästä
todellisuudesta
samaistuen salattuun
Jumalaan...
Kun koen kuolemattoman
sieluni oman
avautumisen
Paratiisillisen Isän
läsnäoloon...
valintani täyttymyksenä,
silloin tämä on
sieluni Joutsenlaulu...
Ilonkyyneleitä
hiljaisen veden yllä...
- olen perillä...*

SINIKKA LUKKARINEN

Kutsu esirukoukseen!

“Ja Mooses palasi Herran tykö ja sanoi: “Voi, tämä kansa on tehnyt suuren synnin! He ovat tehneet itselleen jumalan kullasta. Jospa nyt antaisit heidän rikoksensa anteeksi! Mutta jos et, niin pyyhi minut pois kirjastasi, johon kirjoitat.” (2. Moos 32:21-32)

Jumalan kansa oli tehnyt suuren synnin. Mooseksen ollessa vuorella Jumalan kasvojen edessä ja vastaanottaessa voimalliset ohjeet Jumalalta kansa oli langennut epäjumalan palvelukseen ja riettauteen. Kansa oli vaatinut Aaronia valmistamaan kultaisen vasikan, jota he alkoivat palvomaan. Mooses tuli alas vuorelta laintaulut mukanaan ja näki kansan järkyttävän asiointilan. Näissä jakeissa kuitenkin tulee esille kirkkaalla tavalla Mooseksen todellinen esirukoilijan asenne. Mooses ei pyytänyt asioita itselleen. Ei ollut enää kysymys hänen omasta hyvinvoinnistaan vaan kaikkii kaikessa oli lähimmäisten hyvinvointi ja se, että Jumala antaisi syntiä tehneen kansan rikkomukset anteeksi. Mooseksesta oli tullut välimies kansan ja Jumalan välillä. Esirukouksen asetta käyttäen hän pyysi Jumalaa armahtamaan kansaa ja kääntämään kansan kohtalon. Hän unohti itsensä, antautui palvelemaan ja kävi esirukoustyöhön. Tätä on todellinen esirukous.

Apostoli Paavali omasi samanlaisen mielentilan suhteessaan omiin heimolaisiinsa juutalaisiin: ”Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - sen todistaa minulle omatunto ni Pyhässä Hengessä, että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljeni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta.” (Room 9:1-3).

Kuinka voimakkaita, mutta aitoja ja sydämen hädästä nousevia ilmaisuja Mooses ja Paavali käyttivätään. “...Pyyhi minut pois kirjastasi” huudahti Mooses. “Soisin itse olevani kirottu...” kirjoitti tuskan täyttämä apostoli.

Pastori Dick Eastman on antanut hyvän määritelmän esirukoilijasta. Hänen mukaansa esirukoilija ”on mies tai nainen – tai lapsi – joka taistelee [esirukouksin] toisten puolesta. Täten esirukous on toiminto, joka samaistaa meidät kaikkein eniten Kristuksen kanssa. Kun olemme esirukoilijoita, olemme kuten Jeesus, koska juuri sellainen Jeesus on. Hän elää alati esirukoillakseen.”

Uskon, että Jumala haluaa kutsua meitä voimakkaaseen ja itsemme kieltävään esirukoukseen kaupunkiemme ja kansakuntiemme puolesta. Hän kutsuu miehiä ja naisia, jotka ovat valmiita unohtamaan omat tarpeensa hetkeksi ja laittamaan hukku-

vat sielut ja kaupunkiemme ikuisuuskohtalon etusijalle. Oletko sinä yksi heistä?

Toimi esirukoilijana kaupunkisi ja kansakuntasi puolesta

Herra puhui profeetta Jeremian kautta Babyloniassa asuvalle siirtolaiskansalle, niinkuin hän puhuu meillekin tänä päivänä: ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakosiirtolaisille... harrastakaa sen kaupungin menestystä, johon minä olen teidät siirtänyt, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidän menestyksenne.” (Jer 29:4 ja 7). Rukoile kaupunkisi puolesta Herraa. Ei väliä sillä kuinka hirmuinen synnin pesä nykyinen kotikaupunkisi on: rukoile. Vaikka siirtolaisena sydämesi kaipailisi vanhaan maahan tantereita, olet nyt juurutettu tähän nykyiseen kansaan ja kultuuriin. Ota siitä vastuu ja toimi esirukoilijana sen puolesta. Olet siellä Jumalan toiminnan välikappaleena. Anna siis hänen Henkensä esirukoilla kauttasi.

Psalmi kaksi antaa upean kehoituksen Jumalan maailmasta: ”Ano minulta, niin minä annan pakana-kansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.” (Psalmi 2:8) Raamatun asiayhteydestä ymmärrämme, että tämä kehoitus on Taivaallisen Isän kehoitus Kristukselle. Hänelle Isä tahtoo antaa kansakunnat ja pakanakansat perintö-osaksi. Tämä kehoitus koskee myös meitä. Kristuksen ruumiin jäsenenä meidän tulisi heittäytyä tuon Jumalan mielenmukaisen esirukousaiheen vietäväksi. Jumala tahtoo saattaa kansakunnat uskonkuuliaisuuteen Kristukselle Jeesukselle. Kristus tahtoo pelastaa Kanadan. Kristus tahtoo pelastaa Suomen. Kristus tahtoo pelastaa Amerikan, Australian, Ruotsin. Kaikki kansakunnat. Meidän tehtävämme on rohkeasti toimia esirukoilijoina asian puolesta. Jumala kehoittaa ja lupaa: ”Ano, niin minä annan!” Ano kansakuntaasi Kristukselle. Se on esirukousaihe, joka koskettaa Jumalan sydäntä. On hyvä muistuttaa itseämme aika ajoin Jumalan suuresta suunnitelmasta eikä hautautua omiin pieniin ympyröihimme.

Kun Jumala ihmetteli

”Niin oli totuus kadonnut, ja joka pahasta luopui, se ryöstettiin paljaaksi. Herra näki sen, ja se oli hänen silmissänsä paha, ettei ollut oikeutta. Ja hän näki, ettei ollut yhtäkään miestä, ja hän ihmetteli, ettei kukaan astunut

väliin. Silloin hänen oma käsivartensa auttoi häntä, ja hänen vanhurskaustensa häntä tuki. Ja hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan ja pani pelastuksen kypärin päähänsä, hän puki koston vaatteet puvuksensa ja verhoutui kiivauteen niinkuin viitta.” (Jes 59:15-17)

Näissä jakeissa näemme kuinka

MARKO SELKOMAA

Jumala on tietystä mielessä sitonut toimintansa omien pyhiensä esirukouksiin. Jae 15 kuvasi kansan moraalitonta rappiotilaa. Se oli Herran silmissä paha. Kansan rappiotilan toteamista seuraa mielenkiintoinen ilmaus: ”Jumala näki, ettei ollut yhtäkään, joka olisi astunut väliin ja Hän ihmetteli.” Jumala ihmetteli. Näemme tässä sen, kuinka Jumalan oikeudenmukaisuus vaatii tuomiota ja rangaistusta tehdyistä synneistä. Oikeudenmukainen ja pyhä Jumala ei voi sallia synnin harjoittamista ja vääryyttä. Siitä on oikein saada rangaistus. Mutta toisaalta näemme Jumalan toisen puolen. Jumalan rakkaus vaatii armoa ja armahdusta. Jotta Jumalan armahdus olisi astunut esiin olisi tarvittu esirukoilija. Jumalan rakkaus ikäänkuin huusi ”Voi kunpa löytäisin edes yhden vanhurskaan ihmisen, joka esirukoilisi tämän syntisen kansan puolesta, niin, että vastauksena esirukoukseen vois in armahtaa heitä.” Mutta ketään ei ollut – ja Jumala ihmetteli. Sana ”astua väliin” on useissa engalanninkielisissä käännöksissä juuri sana esirukoilija. Tarvitseeko Jumalan tänäänkin ihmetellä sitä, että ei löydy niitä, jotka esirukoilevat syntisten kaupunkien ja kansakuntien puolesta?

Herra etsii miehiä ja naisia muurinaukkoon

Toinen samankaltainen, esirukouksesta puhuva kirjoitus löytyy Hesekielin kirjasta.

Ihmeellisiä tapahtumia

MATTI VUORINEN

Tapahtumasarja alkoi vuonna 1972, ollessamme Toronton Saalem-seurakunnan työntekijöinä. Silloin saimme sisäisen tietoisuuden, että tulisimme johdatetuiksi evankeliumin työhön Suomeen ja Asikkalaan. Niinpä vuonna 1973 palattuamme Suomeen olimme etsineet jo Kanadasta käsin asuntoakin Asikkalasta. Jumalan aikataulu oli kuitenkin erilainen kuin meidän. Niinpä seuraavat seitsemän vuotta olimmekin Hämeenlinnan Saalem-seurakunnan palveluksessa.

Yllättäen vuoden 1980 alussa Jumala antoi ymmärtää, että Asikkalaan siirtymisen aika on lähestymässä. Hiukan ihmettelimme ja rukoilimme, viihdyimme Hämeenlinnassa ja elimme siunauksellista aikaa seurakunnassa.

Samana talvena olimme vetämässä ryhmää Israeliin, missä osallistuimme myös Niilo Yli-Vainion pitämiin ”Uusi Elämä Voittaa”-kokouksiin. Erään kokouksen jälkiosassa luokseni tuli minulle täysin tuntematon henkilö ja kovasti anteeksi pyydellen sanoi saaneensa Jumalalta sanoman minulle; ”Sydämessäsi oleva ajatus on Jumalasta ja lähtee liikkeelle heti kohta, kun palaatte takaisin Suomeen.”

Tämän jälkeen olimme olleet Suomessa parisen viikkoa, kun keskustelimme vaimoni kanssa asiasta ja totesimme, että jos tuon henkilön tuoma sanoma oli Jumalasta, niin meidän mielestämme pitäisi jo hiljalleen alkaa tapahtua jotakin. Pian puhelin soikin ja soittaja oli Vääkysytä. (Asikkalan kunnan liikekeskus) Hän uteli voisinko joskus vierailla Vääkysyissä kokouksissa. Kalenterini oli siihen aikaan melko täysi pitkiksi ajoiksi eteenpäin, mutta kysyin milloin heillä olisi kokouksia. Kun soittaja kertoi, että ensi torstaina on ehtoolliskokous, utelin voisinko tulla siihen mukaan. Niin me sitten päätimme teh-däkin.

Vaimoni Sirkka-Liisan lisäksi kukaan muu ei tiennyt, mistä tässä kaikessa oli kysymys. Matkalla Vääkysyyn rukoilin autossani: ”Jumala, jos tämä nyt tarkoittaa sitä, että me siirrymme Asikkalan Vääkysyyn, niin vahvista tämä asia. Tiedän, että olen menossa uskovien ehtoolliskokoukseen, mutta pelasta tässä kokouksessa joku ihminen, niin siitä ymmär-rän, että nyt on tullut oikea aika meidän Asikkalaan siirtymisen suhteen.”

Kokous pidettiin. Mitään erikoista ei tapahtunut. Toivotin kokousväelle siunattua kotimatkaa ja samalla huomasin, että taksi ajoi rukoushuoneen eteen ja siitä tuli ulos kaksi naista, äiti ja aikuinen tytär. He tulivat suoraan kokoushuoneeseen ja itkuisella äänellä nuorempi rouvista kysyi: ”Onko tämä sellainen paikka, jossa saa synnit anteeksi?” Vastasi hyvin vakuuttavasti: ”On, olette tulleet oikeaan paikkaan.” Jumala pelasti sekä äidin että tyttären tuona iltana.

Rukouksen jälkeen he kertoivat muuttaneensa pari viikkoa sitten Outokummusta Vääkysyyn. Tuona iltana he olivat molemmat omissa oloissaan ruvenneet tuntemaan itsensä erittäin syntisiksi. Kumpikaan ei tiennyt, mitä pitäisi tehdä ja mistä hakea apua, kun ei vielä tunnettu uutta paikkakuntaa eikä ihmisiä. Tässä tilanteessa he päättivät tilata tak-sin. Kun taksimies kysyi mihin rouvat kyydittäisiin tänä iltana, niin he sanoivat: ”Ei mitään muuta vä-

JATKUU SIVULLA 11

JATKUU SIVULLA 5

Kutsu muutokseen - rakkaussuhteeseen

Rakkaani lausuu ja sanoo minulle: "Nouse armaani, sinä kaunokaiseni, ja tule. Sillä katso, talvi on väistynyt...Kukkaset ovat puhjenneet maahan, laulun aika on tullut... Viikunapuu tekee keväthedelmää, viiniköynnökset ovat kukassa ja tuoksuvat. Nouse, armaani, sinä kaunokaiseni, ja tule. Kyyhkyseni, joka piilet kallion kolossa, vuorenpengermillä anna minun nähdä kasvosi, anna minun kuulla äänesi, sillä suloinen on sinun äänesi ja ihanat ovat sinun kasvosi." K. V. 2: 10 – 14

Silloin, kun sain ensimmäisen kerran elämässäni kuulla aidon rakkaudentunnustuksen, olin kuin seitsemännessä taivaassa! Tajusin silloin, että tämä ihminen rakastaa, ihailee ja arvostaa minua ja uskaltaa sanoakin sen minulle ääneen!

Maallinen rakkaus on kuitenkin parhaimmillaankin vajavaista ja häälyväistä jumalallisen rakkauden rinnalla. Olosuhteet muuttavat, ja väkevätkin tunteet voivat haalistua, jopa kuolla elämän myrskyissä ja arvaamattomissa käänteissä. Jumalan rakkaus meitä kohtaan ei koskaan muutu. Jeesuksen uhrikuolema on sen takeena. "Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä. Te olette minun ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä."

Silloin, kun Jeesus tunnustaa meille rakkautensa, se on taivasta maan päällä! Se on ihanaa, eläväksi tekevää voimaa, mikä kuljettaa meitä maan kukkuloiden ylitse ja täyttää meidän sydämemme riemulla ja hurmioituneella ilolla, vastarakkaudella – sillä Hän on ensin rakastanut meitä. Silloin me ylistämme ja palvomme Häntä – ja rohkenemme sanoa sen Hänelle ääneen kaikkein ihanimmilla sanoilla, mitä suinkin voimme löytää, ja häpeämättä! "Ota minua kädestä, juostaan! Vie minut taloosi, Kuningas, vie minut huoneeseesi! Tule, iloitaan ja riemuitaan! Rakkautesi on ihanampaa kuin viini... Hän vei minut viinitupaani, ja yllämme hulmusi rakkauden viiri."

Muutosvistarinta

Olen sen ajan kasvatti, jolloin tunteita ei saanut sekoittaa uskoon. Se miellettiin sielullisuudeksi, mitä oli vastustettava, tuomittava ja ristille naulittava päivittäin yhdessä syntisen lihan kanssa. Tällaista opetusta sain nuorena uskovana, mutta koin, ettei minun ollut helppoa vaeltaa tällaisessa muotissa, joten sain 'erityisopetusta', jossa minut miellettiin 'ruuben-sieluksi', joka vaahtosu kuin meren aalto! Vaikka en silloin täysin niellyt tuota leimaa itsestäni, omaksuin kuitenkin tuon alkuaikojen opetuksen sielullisuuden vastustamista. Siitä tuli minulle hengellinen perintö, joka vaikutti hengelliseen käyttäytymiseeni ja josta on ollut vaikea irrottautua, vaikka se ei olekaan raamatullinen.

Kiitän Jumalaa, että Hän avasi silmäni käsittämään, että meidän tulee rakastaa Herraa meidän Jumalaamme koko sydämeistämme, koko sielustamme ja mielestämme ja koko voimallamme. Se mielestäni käsittää kaiken, mitä meissä on: henkemme, sielumme (mieli, tahto, tun-

teet) ja ruumiimme. Ei ihme, että Daavid tanssi kaikin voimin Herran edessä siitä ilosta, että vihollisen vallassa ollut liiton arkku tuotiin riemusaatossa Herran kansan omistukseen. Olisikohan meidänkin kohdallamme käynyt niin, että liiton arkku, Jumalan läsnäolo, on joutunut vihollisen leiriin! Tulisiko meidänkin tuoda se keskellemme riemun raikuessa!

Tähän on kuitenkin olemassa suoranaista muutosvistarintaa, ja sen kannustamana esiintyy jyrkkiäkin mielipiteitä ja tunteen ilmaisuja esimerkiksi ylistystä ja palvontaa vastaan. Minäkin olin aikoinani siinä leirissä. Olin ollut uskossa jo useita vuosikymmeniä ennen kuin tulin kosketukseen ylistävän ja palvovan seurakunnan kanssa, mikä haastoi minuakin rakkaussuhteeseen Jumalan kanssa. Aluksi se tuntui kuitenkin aivan mahdottomalta. Olin niin läpikotaisin vanhan opetuksen

lästi, kun olin polvillani vuoteeni vierellä, kasvot käsiin haudattuna:

- Lapseni, älä peitä minulta kasvojesi! Rakastan niitä ja haluan nähdä rakkautesi minua kohtaan kasvoillasi. Minä rakastan sinua sanomattomalla rakkaudella. Osoita minulle vastarakkautta...

Sinä päivänä käsitin, vaikkakin vain aavistuksen tavoin, että Jumalalla on rakkauden vaje tai nälkä niin kauan, kunnes me, Hänen omansa, ymmärrämme luomisemme tarkoituksen: palvoa ja rakastaa Häntä jo täällä alhaalla ja kerran ikuisuudesta ikuisuuteen.

Sen päivän jälkeen en ole peittänyt kasvojeni rukoillessani, vaan olen kohottanut ne ylös päin – samoin käteni, antautumisen merkiksi, ojentautuakseni Jumalan puoleen koko olemuksellani. Samalla myös koen avaavani sydämeni, elämäni ja vaelukseni Jumalalle, salaamatta mitään. Luokemattomat ovat ne kerrat, kun olen saanut sylin täydeltä rakkautta Isältä, Pojalta ja Pyhältä Hengeltä. Kaikki tarpeeni ovat tulleet täytetyksi: ulkonaiset ja sisäiset – Jumalan läsnäolossa!

Jumalan lupaukset ovat totta

Jumalan Sanassa on paljon lupauksia Jumalan rakkaudesta. Ne ovat meitä varten, jos vain haluamme ottaa ne vastaan omaan elämäämme. Ne ovat kuin taivaan lahjapaketteja, joita uskon käsivarsi ottaa Jumalan varastosta. Ne ovat siellä valmiina, ottamista varten. Oletko kyllästynyt kivaan ja tunneköyhään uskonelämäsi? Sinun on lupa ottaa vastaan Jumalan lupauksia ylitsevuotavasta, rakkauskyläisestä elämästä. Kurkottaa sitä kohti koko henkesi, sielusi ja ruumiisi voimasta. Hän on uskollinen, eikä petä lupauksiaan. Muun muassa Psalmeissa on paljon tällaisia rakkauden lupauksia. Eräs niistä on hyvin rakas minulle: "Sinä osoitat minulle elämän tien, sinun lähelläsi on ehtymätön ilo, sinun oikealla puolellasi ikuinen onni... Kun herään unesta, sinun läsnäolosi ravitsee minut." Sefanja 3: 17 taas sanoo: "Herra, Jumalasi, on sinun kanssasi, hän on voimallinen, hän auttaa. Sinä olet hänen ilonsa, rakkaudessaan hän tekee sinut uudeksi, hän iloitsee, hän riemuitsee sinusta."

En ollut oppinut rakkauden kieltä Suomessa ollessani, joten käytin vain englantia kertoessani rakkaudestani Jumalaan. Koin Hänet Isänä, joka haluaa ottaa lapsensa syliin ja lohduttaa häntä, kun hänellä on murhe ja turvallisuuden tarve. Hänessä koin sen, mitä vaille olin jäänyt pienenä tyttönä. Hän on täydellinen, rakastava Isä. Voin kokea Jeesuksen rakkauden helposti, koska tiedän, että Hän on ollut myös ihminen täällä maan päällä. Hän on Kuningas, taivaallinen Sulhanen pyhässä kaunistuksessa, joka odottaa verellään ostamaansa morsiantaan, puhdasta ja pyhitettyä seurakuntaansa taivaan hääjuhliin. Häntä

on helppo rakastaa, kun hengessä näkee nauhojen jäljet Hänen käsissään ja jaloissaan!

Pitkään aikaan kuitenkin en voinut sanoa Hänelle suomeksi: - Minä rakastan sinua, koska en ollut tottunut siihen. Vasta muutettuani Suomeen ja opeteltuani käyttämään suomen kieltä uudelleen, aloin hiljalleen saada sydämeni mukaan Jumalan palvontaan ja rakkauden tunnustuksiin myös suomen kielellä. Tämä kokemus on auttanut minua jollakin tavalla ymmärtämään sitä kulttuurisidonnaista suhtautumista, joka meillä suomalaisilla on luonnostamme rakkauden tunnustamiseen Jumala-suhteessamme. Monesta se tuntuu turhalta hempeilyltä, joka kuuluu maalliseen rakkauteen, ei jumalalliseen.

Olen tullut siihen tulokseen, että meidän on murtauduttava ulos omasta kulttuurisidonnaisuutemme kuoresta, jos mielimme saada yltäkylläisen elämän Jumalassamme. Tultava enemmän Hänen luontonsa mukaisiksi, sillä Jumala on rakkaus! Se on osa Hänen olemustaan, ja mekin olemme tulleet osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Eräs osa Hänestä on Hänen pyhyytensä. Siksi Jumalan rakkaus on niin puhdasta ja pyhää. Hänen lähelleen ja läsnäoloonsa voi tulla vain Jeesuksen verellä puhdistettu ja pyhitetty Jumalan lapsi. Hänen läsnäolossaan on ehtymätön ilo ja onni! Psalmin kirjoittaja sanoo: "Minun onneni on olla lähellä Jumalaa", ja se voi olla totta meidänkin kohdallamme! Isän syli on avoinna, ja Hän odottaa sinuakin.

Silloin, kun rakastamme Jumalaa sydästä, emme ikävysty ylistäessämme ja palvoessamme Häntä myös laulun ja musiikin välityksellä tullessamme yhteen koolle. Se ei tarkoita sitä, ettemmekö voisi laulaa myös julistavia lauluja toinen toistamme rohkaisten. Minä rakastan ylistyslauluja, ja karkeloisinkin enemmän, jos olisin nuorempi, mutta minä rakastan myös monia ihania hengellisiä lauluja, myös vanhoja vaikuttavia herätyslauluja, joita minä vieläkin laulan kyyneleet silmissä ja muistelen menneitä herätyksen aikoja. Esimerkiksi, en voi koskaan laulaa erästä laulua ilman murtumista Jeesuksen jalkojen juureen. Laulan sen Hänelle rakkauden täyttämällä sydämellä. Varmaan sinäkin osaat sen:

"Oi, Jeesus kuinka rakastaa niin paljon meitä jaksoit, ett' armahtaen maailmaa sen syntivelan maksoit. Mä en voi tuota ymmärtää, se ihme ihmeheksi jää, mutt' siihen nyt mä uskon, mutt' siihen nyt mä uskon."

Vaan nyt, kun syntikuormain on mun liian raskas kantaa, vain yksin usko armohon voi rauhan mulle antaa."

Nyt eessä ristin ihmehen mä viivyn Häntä palvoen ja sielussani soipi, ja sielussani soipi."

Toivotan sinulle, rakas lukijani, ihanaa rakkauden löytämisen riemua suhteessasi Jumalaan!

EILA PAYNE

JATKOA ETUSIVULTA

Anteeksiantamus

Jeesus oli edellä puhunut puhdassydämisistä. Matt. 5:8 :”Autuaita ovat puhdas-sydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.” Eikö jokainen meistä halua nähdä Juma-lan. Raamattu sanoo, että vain puhdassy-dämiset saavat nähdä Jumalan. Meidän käyttäytymisemme esim. kokouksissa pal-jastaa, jos meillä on jotakin toista vastaan. Emme mielellämme istu samalla puolen sa-lia kuin joku toinen, joka on saattanut olla joskus hankala. Se kertoo, että lähteemme vesi on sotkeutunut. Kun olemme haavoit-tuneita ei ole itsestään selvä, että pystym-me sen antamaan anteeksi. Joudumme aina kohtaamaan näitä ”vaikeita ihmisiä” ,sillä meitä on aina seurakunnassa. Työnte-kijät, kun te hoidatte meitä haavoittuneita niin varokaa ettette haavoitu itse. Oletpa kuinka voimakas tahansa luonteeltasi, niin sinäkin haavoitut. Kuka hoitaa haavoit-tuneita? Annatko Jeesuksen hoitaa haavat vai alatko itse haavojasi hoitamaan? Siinä on suuri ero. Haavat tulee hoitaa nopeas-ti, heti alkuvaiheessa. Esim. haava kehos-samme on omeltava kuuden tunnin sisällä muutoin se tulehtuu ja siihen jää arpi. Ef. 4:26: ”Vihastukaa, mutta älkää syntiä teh-kö. Älkää antako auringon laskea vihanne yli.” Hoitakaa asiat mahdollisimman pian, ennenkuin haavat pääsevät tulehtumaan ja

tulee arpia. Arvetkin voidaan korjata, mut-ta siihen tarvitaan jo leikkaus. Monet kan-tavat läpi elämänsä arpia koska he eivät ole antaneet Jeesuksen hoitaa niitä, vaan ovat yrittäneet itse hoitaa haavansa. Kol 3:12 - 17. Tässä on luettelo asioista, jotka kaik-ki tulevat sydäimestä. Pukeutukaa niihin. Siellä on nöyryys, sävyisyys, toistensa kär-siminen, anteeksiantaminen. Me helposti ymmärrämme Jeesuksen anteeksiantami-sen kohdallamme, mutta kuinka on mei-dän ja kanssamatkaajien kohdalla? Se on paljon vaikeampaa. Se on meidän arkiel-mää kristittyinä.

Jos voimme sydämeštänne antaa an-teeksi, se raikastaa elämäenne lähteen. Vain silloin voimme antaa raikasta vet-tä janooville. Oman lähteemme tulee olla puhdas. Jos kaikki tämä, mitä juuri luim-me, saa vaikuttaa meissä, niin olemme päässeet askeleen eteenpäin tällä taivastiel-lä. Olet ehkä voinut pidätellä itseäsi, mutta joskus olet antanut ”tuutin täydellä” ja olet itse siitä haavoittunut enemmän kuin koh-teesi. Et voi tehdä Jumalan valtakunnan työtä haavoittuneella sydämellä. Se ei vain toimi. Ei tule tuloksia. Omalla voimalla virrat eivät lähde vuotamaan. Työnäkysi vain himmenee. Ajautudaan umpikujaan. Veljeni ja sisareni; pysähdy. Lue jälleen

Isä Meidän rukous: ”Anna meille anteeksi niinkuin mekin anteeksi annamme kans-samatkaajille.” Mene luotettavan henkilön luokse ja anna kaiken sen tulla ulos.

Matt 18:18-19. Nämä valtavat lupaukset Jeesus antoi sen jälkeen kun oli opettanut kuinka tulee kanssamatkaajia kohdella. Jeesuksen opetus meille on elää jatkuvas-sa anteeksiantamuksessa; 70 kertaa seitse-män. Anna elämäsi lähteen olla jatkuva an-teeksiantamus. Ei ole väärin jos me työn-tekijöinä ja vastuuhenkilöinä pyydämme anteeksi virheitämme. Sen jälkeen on pal-jon helpompi tehdä Herran työtä. Muiste-taan; puhdassydämiset saavat nähdä Juma-lan. Pietari, vaikka hän kielsikin Jeesuk-sen, katui ja tuli kuitenkin seurakunnan keskelle. Niin monet langenneet kiertävät seurakuntaa, mutta Pietari tiesi, että vain siellä minun lähteeni voi puhdistua. Sinul-le, joka olet haavoittunut, Herra haluaa lä-hettää terveiset kuten enkelin kautta Pieta-rille. Pietari riensi Galileaan, jossa hän sai kohdata Herran. Matka ei tuntunut pitkäl-tä. Pietari tunnusti Herran edessä: ”Sinä tiedät kaiken.”

Haluamme kohdata sen Herran, joka antaa meille anteeksi ja opettaa kuinka antaa anteeksi kanssamatkaajille. Tänään haluamme kohdata Herran uudella taval-

la voidaksemme olla Hänen tuoksunsa kyl-mässä maailmassa.

KOONNUT: LK

Talvipäivien ensimmäinen raamattu-tunti päättyi herkkään rukoushetkeen, jossa varmasti monessa sydämessä tehtiin parannusta Herran edessä. Tästä oli hyvä jatkaa.

LK

Teologinen keskustelu

Kanadan syntyinen Jyrki Haukka oli syyskurssin oppilaana Katinalassa Helluntaiherätyksen raamattuopis-tossa 1977. Totutun tavan mukaan joulun alla kurssilaiset hajaantuivat eri puolille ympäröiviä kyliä myy-mään herätyksen joululehteä, Kul-talyhdettä. Jyrki oli yksi kaupuste-lijoista ja hänet oli jätetty eräälle si-vutielle kolkuttelemaan sen alueen ovia.

Yksinäinen lehtimyyjä soitti ovikel-loa rohkeasti ensimmäisen talon rapuil-la. Siihen aikaan Jyrkin suomenkielen taito oli kovin puutteellinen. Suomen teologisista termeistä hänellä ei ollut ha-juakaan. Ovi avautui ja nainen ilmestyi kysyvänä nuoren kaupustelijan eteen. Jyrki sai selvitettyä, että hän on kaup-paamassa joululehteä.

”Mistä suunnasta?” oli ostajan en-simmäinen kysymys.

Jyrki viittasi kädellään tulosuun-taansa ja selitti sitten jatkavansa seu-raavaan taloon.

”Mistä suunnasta tulet?” kuului vä-hän terävämpi kysymys.

Vähän hämääntyneenä kaupus-telija osoitti jälleen tulosuuntaansa ja sanoi tulevansa raamattuopiston suunnasta.

”Mistä suunnasta sinä olet?” tivasi talon emäntä jo huomattavasti vaati-vammalla äänellä.

Nyt Jyrki oli jo tosissaan ihmeis-sään kysymyksen merkityksestä, mutta kärsivällisesti selitti tulevansa Kanadasta, Vancouverin kaupungis-ta.

Tiukkapiainen kuulustelija her-paantui lopulta. Hän alkoi hymyile-

mään ja enemmittä kyselyitä osti Kul-talyhteen, varmaan lukikin sen saadak-seen selville mistä ”suunnasta” tämä outo kaupustelija oikein oli. Lienee suunta selvinnyt jouluun mennessä.

Illalla opistolla kertailtiin yhdessä päivän tapahtumia. Jyrki kertoi tavan-neensa hyvin erikoisen ostajan, joka ti-vasi häneltä tarkkaan mistä suunnasta hän tulee. Toiset ymmärsivät heti kysy-mysen tarkoittaneen uskonsuuntaa, he-rätysliikettä tai seurakuntaa ja naurua riitti niin, että kahvikupit helisivät pöy-dillä.

”Suunta” on teologista sanastoa Suo-messa. Oli ainakin ennen, siihen ”hy-vään aikaan”. Mistäpä Kanadan kas-vatti olisi sen tiennyt. Sanaan ”suunta” Jyrki oli tutustunut vain metsästysmat-koilla Brittiläisen Columbian suurilla kairoilla. Parempi olikin ettei kaupuste-lija ymmärtänyt kysymyksen ydintä.

Tämä tuo mieleen laulun pätkän Suomen ajoilta: ”Ja jos minulta joskus kysytään, että mihinkäs suuntaan sinä nyt kuulutkaan. Silloin minä varmasti vastaan vaan, minä Jeesuksen joukkoon jään.”

LAURI KARHINEN

Kutsu esirukoukseen!

JATKOA SIVULLA 3

”Maan kansa harjoittaa väkivaltaa, riis-tää ja raastaa: kurjaa ja köyhää he sorta-vat, muukalaiselle tekevät väkivaltaa oi-keudesta välittämättä. Minä etsin heidän joukostansa miestä, joka korjaisi muurin ja seisoi si muurinaukossa minun edessäni maan puolesta, etten minä sitä hävittäisi, mutta en löytänyt. Sentähden minä vuo-datan heidän ylitsensä kiivauteni, hukutan heidät vihani tulella ja annan heidän vael-luksensa tulla heidän päänsä päälle, sanoo Herra, Herra.” (Hes 22:29-31)

Tässä huomaamme saman kaavan kuin edellisessä Raamatun kohdassa. Kansa oli rappiotilassa. Jumalan oikeudenmukai-suus vaati tuomion langettamista tehdyistä synneistä. Kuitenkin Jumala etsi välimies-tä, joka olisi pyytänyt armoa kansalle.

Kun katselemme tämän päivän kau-punkejamme ja kansakuntaamme, voim-me varmasti olla yhtä mieltä edelläkirjoi-tettujen Hesekielin sanojen kanssa. Jos tilanne oli tuolloin paha – kuinka paha se onkaan nykyään. Niinkuin David Wilker-son on sanonut:”Jos Jumala ei langeta pian tuomiotaan Pohjois Amerikan ylle niin, hänen täytyy pyytää Sodomalta ja Gomor-ralta anteeksi.” Oletko sinä tuo mies tai nainen, joka on kutsuttu seisomaan esiru-kouksin muurinaukossa kansakunnan tai kaupungin puolesta? Jumala etsii edelleen-kin esirukoilijoita muurinaukkoon. Hä-nen silmänsä tarkkaavat seurakuntiamme ja Hänen Henkensä kolkuttelee sydämien ovilla, jakaen kutsua palvelutyöhön sielu-jen puolesta. Nouse siis ja ota oma paikka-si esirukousrintamassa.

Rukousvartioon!

”Sinun muureillesi, Jerusalemin, minä asetan vartijat; älkööt he milloinkaan vai-

etko, ei päivällä eikä yöllä. Te, jotka ylis-tätte Herraa, älkää itsellenne lepoa suoko. Älkää antako hänelle lepoa, ennenkuin hän on asettanut ennallensa Jerusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa.” (Jes 62:6-7)

Tässä on jälleen selkeä kuva esirukoi-lijoista: vartija muurilla. Näemme, että Jumala asettaa vartijat. Jumala kehoittaa kestäväisyyteen vartiointityössä. Hengen silmin esirukoilijat voivat nähdä uhkaavat vaarat ja rukouksin tuhota vihollisen juo-net. Se mikä tässä jakeessa minua innoittaa syvästi on se, kuinka Jumala ikäänkuin är-syttää lapsiansa kiivaaseen esirukoukseen. ”Älkää antako hänelle (Jumalalle) lepoa, ennenkuin hän on asettanut ennallensa Je-rusalemin, tehnyt sen ylistykseksi maassa.” Koska siis Jumala haluaa armahtaa, pelas-taa, antaa herätyksen, Sanan lupauksien toteutuvan ihmisten ja seurakuntien elä-mässä, Hän kehoittamalla kehoittaa lep-pymättömään rukoukseen asioiden puo-lesta. Jesajan sanoma kaikuu selvänä. Niin kauan kuin Jumalan paras ja täydellinen tahto maan päällä ei ole tullut julki, niin kauan rukoilkaa.

Onko siis kaupunkisi jo pelastunut? Onko kansakuntasi jo vanhurskas? Onko kaupungissasi herätys? Jos vastauksesi on ei niin silloin, älä suo lepoa Kaikkivalti-aalle, vaan esirukouksin toimi hänen työ-rukkasenaan ja näe kuinka Jumalan voima virtaa alas vastauksena esirukoukseen.

”Seurakuntaelämän heikko kohta pii-lee siinä, että rukousta ei ole arvostettu kaikessa toiminnassa etusijalle. Toisarvoi-set, hyvät asiat sinänsä, ovat ottaneet ru-kouksen paikan. Näin ei saisi olla. Ensिम-äiset asiat pitää laittaa ensimmäisiksi. Jumalan palvelijan varustuksissa se on ru-kous.” E.M.Bounds

MARKO SELKOMAA

Floridan

Talvipäivien päätösjuhla

KOKOUKSEN JUONTAJA RUDOLPH HYVÄRINEN.
ALKULAULUT: HANNU-HEIKKI HYPÖNEN.

Erkki Ahonen jatkoii juhlaa johdattamalla rukoukseen. Oli monia esirukousaiheita, jotka yhdessä Teuvo Valkaman ja Timo Puustellin johdolla, yhdessä juhlaikseensa kanssa vietiin Isän eteen. Erkki lauloi myös soolon: "Mä muukalainen olen täällä.." Puheessaan Erkki totesi, että me palvellemme parempaa Herraa kuin maailma. Meillä, palvellessamme elävää Jumalaa, riittää laulua vielä maanantainakin. Meitä valmistetaan täällä juhlilla arjen elämään. Puhuja samalla muistutti, että arjen tilanteet voivat joskus muuttua yht'äkkiä, muuttua parempaan, siksi ei anneta periksi arjen harmaudessa.

Kuoro lauloi kaksi laulua ja sen jälkeen oli vuorossa juhlien emäntien kukittaminen. Samalla juhlien isäntä, Hannu-Heikki huomioi seurakunnan juhlia valmisteelleet henkilöt.

Teuvo Valkama saapui yllättäen juhlille Suomesta. Hän oli saapunut Gideonien palvelukseen tulkin ominaisuudessa ja se teki mahdolliseksi talvipäivien tulo. Teuvon todistus käsittelee Johannes Kastajan Jeesuksen esittelyä. Pyhä Henki oli ker-tonut Johannekselle kuka Jeesus on. Me tarvitsemme sellaista

ja hepreaksi. Timo totesi ettei Floridan kuoron vertaista tapaa missään maailmalla. Muutoinkaan Floridan ajat eivät ole häipyneet mielestä. Saimme kuulla puhujan kautta Jumalan ihmeistä Suomessa. Erikoisen voimakkaana pastori Puustelli välitti voimakkaan näkynsä kuinka Herra on luvannut kohdata omiaan alkaneena vuotena. Varsinainen tekstinsä oli Joh. 4:1-14. Profeettallinen työnäky tälle vuodelle. Ennen tekstin käsittelyä Johanna Lassila lauloi laulun tekstin naisen kokemuksesta kohdatessaan Jeesuksen Jaakobin lähteellä.

Teksti mainitsee, että Jeesuksen OLI MENTÄVÄ GALILEAN läpi. Työssämme on ehdottoman tärkeää kulkea johdatuksessa. Jeesus oli väsynyt matkasta. Väsyneenäkin voimme olla johdatuksessa.

Tämä juhlien viimeinen puhe on niin ajankohtainen ja tärkeä, että julkaisemme sen kokonaan seuraavassa numerossa. Floridan Talvipäivät päättyivät perinteisesti lauluun: "Kun me yhdyimme kerran.." Juhlavieraat lähtivät koteihinsa haikkealla mielellä, mutta tyytyväisinä juhlien antiin. Ehkä nämä olivat parhaat talvipäivät tähän asti!

Todistajan lehdillä saamme nauttia Floridan Talvipäivistä kevään ja kesän mittaan erikoisesti siellä kuulemiemme raamatuntutuntien parissa.

LAURI KARHINEN

Kuolinisku evolutiolle?

"Maaliskuussa 2005 tehtiin erittäin merkittävä fossiililöytö. Tutkija Mary Schweitzer työryhmineen löysi kivettyttömän Tyrannosaurus rexin luun, jonka sisältä voitiin eristää kimmoisuuksensa säilyttäneitä pehmytkudoksia. Tämä löytö merkitsee kuoliniskua evolutioteorialle", kirjoittaa Pekka Reinikainen Raamattu kansalle julkaisussa No. 1 2007.

Hän vertailee myös ihmistä ja apinaa. "Emme ole 99 prosenttisesti simpansseja, vaan Jumalan kuviksi luotuja. Niinpä Jumalan kuvalla on 50 kasvolihasta, joilla voi kommunikoida yli 10 000 erilaisen ilmeen avulla. Simpanssilla lihaksia on puolet vähemmän ja perusilmeitä vain viisi. Puhumiseen ja laulamiseen käytämme sadan lihaksen harmonista yhteistyötä, ja aivokuorellemme on erityinen alue puheen tuottamista varten, jota simpansseilla ei ole. Päivittäisissä toiminnoissa käytössämme saattaa olla yli 100 000 sanan arsenaali. Simpanssi tuottaa joitakin örähdyksiä.

Voimme soittaa Bethovenin Kuutamomonaatin, jossa eräässä kohdassa on soitettava 6500 nuottia seitsemässä minuutissa eli keskimäärin 16 nuottia sekunnissa. Soitettaessa kädet asetetaan koskettimille jopa 31 eri tavalla... Newton totesi aikanaan, että pelkästään peukalon olemassaolo sai hänet vakuuttuneeksi Luojan olemassaolosta.

Ihmiset rakentavat avaruusasemia, suorittavat luistellen ja voimistellen hämmästyttäviä kuvioita, jotka edellyttävät kymmenien lihasten yhteistoimintaa. Simpanssi ei suoriudu edes kärrynpyörästä. Yläraajassamme on 58 liikeakselia, simpanssit käyttävät vain viittä perusotetta." Lopputoteamukseksi Reinikainen toteaa, että "Uudet tieteen tutkimustulokset julistavat, että geeneihimme on kirjoitettu Made in Heaven."

LM

David Wilkerson's pastor's conference in Nairobi

After a busy couple of weeks (visiting the camps in the north, attending David Wilkerson's pastor's conference in Nairobi, the slums of Kibera, etc.), we have been in Kampala for a few days.

The time in Kampala has been anything else but just sitting around. There have been guests we have had to host and seminars to teach at. I had been asked to speak with students from the former Bible school that I had attended in Canada 20 years ago visiting Uganda. We went to speak to them about the responsibility of the church in relation to orphans, widows and the sick (all within the context of HIV and AIDS).

At another seminar I was asked to speak to the child sponsorship program coordinators about HIV and AIDS and then to speak about photography. It was an in-

teresting way to shift gears: first AIDS then photography. One

was quite intensive and provocative, the other was more laid back.

The photography lessons were a new challenge. I have never stu-

died the subject in any formal setting, but I do enjoy taking up new challenges. When one treads into uncharted territory, there is a certain amount of insecurity.

At one of the sessions I challenged the participants to "seek out Jesus in his disguise" of the hungry, the thirsty, the homeless, the orphan, the widow, the naked, the sick, and in the form of the prisoner (Mt 25:35-36). A group of the coordinators discussed the issue at the supper table and commented: "which Jesus should we help? We see Jesus all around us in the many needs of the people that we have to choose which one we are going to help." Even though we are surrounded by overwhelming needs, we seek to find the one Jesus we could reach out to today.

HANNU HAPPONEN

Thaimaassa evankelioidaan suomen kielellä

Eksoottinen itä ja varmasti lämmin ilma vetää pohjolan talven aikana tuhansia turisteja Thaimaan Phukettiin, Pattayalle ja muihin kaupunkeihin joka viikko. Kaduilla, kauppakojuissa ja rannoilla kuulee kaikkialla suomea, ruotsia, saksaa jne. Eikä ihme, sillä Thaimaassa voi asua hyvin edullisesti ja thairuoka ja hedelmät ovat halpoja. Lomanviettoon on nyt tullut syvä-lisempikin sävy, Jumalan Sanaa suomen kielellä.

Suomalainen Kotikirkko Phuketissa ja Pattayalla

Pattayalla kokouksia on pidetty suomeksi jo usean vuoden ajan. Siellä toimintaa vetää Risto Vierula (Fida). Juhani ja Irma Waarna (Fida), jotka aloittivat Pattayan työn, ovat nyt perustaneet samanlaisen toiminnan myös Phukettiin. Katujen kulmissa, kauppoissa ja hotelleissa on satoja Kotikirkon mainoksia, ja henkilökohtaisesti kutsuttuna suomalaisia kokoontuu Phuket Orchid Resortin kokoussaliin kymmeniä joka lauantai klo 18. Tilaisuudet ovat vapaamuotoisia ja yhteiskristillisiä. Waarnat, paikalliset auttajat ja uskovaiset turistik julistavat sanaa. On todistuksia, laulua ja musiikkia. Lopuksi tarjotaan kaikille kahvit. Tämä on turistien evankelioimista parhaimmillaan.

Kokoustoiminta on kuitenkin vain yksi osa turistityöstä. – Sairaalassa on eräs suomalainen rouva, jolta leikattiin umpisuoli. Hän on kyllä toipumassa hyvin ja iloisella mielellä, mutta kielitaidottomana ei pysty puhumaan asioistaan. Sinne piti mennä tulkkamaan, selostaa Irma Waarna ilta-hämärässä päivän tapahtumia. Ja Juhani käännykkä soi yhtenä, kun suomalaiset tarvitsevat kyytiä, asuntoa tai kyselevät matkoista eri kohteisiin. Waarnat ovat aina valmiit auttamaan, ja Juhani kiuruvetin murre poistaa oitis kaiken kankeuden.

Poissa kotoaan suomalaisetkin ovat vapautuneita ja kertovat helposti asioistaan. Juhani johdattaa leppoisasti keskustelun elämän peruskysymyksiin, Jumalan mahdollisuuksiin ja sielun pelastuksen tärke-

ni diesel Isuzun ratin takaa puikkelehties- saan kadun vasenta reunaa kymmenien moottoripyörien ja

Juhani Waarna kiinnittämässä ilmoituksia kokouksista.

Buddhalaisuus näkyy

Aamuvarhaisella hotellimme isäntä kantaa lautasella hedelmiä ja mehulasin pieneen Buddhan kotitemppeliin, joita on talojen portinpielissä kaikkialla. – Se ilahduttaa Buddhaa, selittää tytär, kun kyselen tällaisen uhrin merkitystä. Ja siellä täällä kulkee munkkeja punertavissa kauhtanoissaan. Temppelet kiiltävät kullattuina ja vuoren huipulle rakennetaan Phuketissa jättikokoista Buddhan patsasta. Ulkonais- ta menoa ja kiiltoa on paljon, mutta kuuleman mukaan thailaiset eivät ole enää niin kiinni uskonossaan.

On suurenmoista, että suomalainen turisti kaiken tämän itämaisen loiston keskellä voi kohdata elävän Jumalan, joka muuttaa koko elämän ja johtaa lopulta ikuisen valtakuntaansa taivaan kirkkaudessa. Tälle ei löydy vertauskohtaa.

Työmiehiä tarvitaan. Uskovaisia turisteja kaivataan mukaan sielujen voittamiseen. Suunnitelmissa on mm. aktio Phukettiin tulevan joulun tienoolla. Waarnat antavat mielellään neuvoja näissä asioissa. Sähköposti heille on waarna@gmail.com ja puhelin +66(0) 84 869 3406 sekä kotisivu netissä www.kotikirkkopuket.com

LEEVI MYRRÄ

Suomalaista Kokousyleisöä. Kes- kellä Liisa Myyrä.

Vierellä Irma ja Juhani Waarna hy- myilemässä työ- juhtansa edessä.

yteen. Usein yhteinen hetki päättyy siihen, että hän saa rukoilla ja siunata taas yhden ihmisen taivaan tielle. Uuteen testamenttiin kirjoitetaan vastaanot- tajan nimi, ja hengen eväs siirtyy kädestä kä- teen siunausten kera. Turistityöläisen päivä on usein pitkä, sillä Thaimaassa elämä sykkii myöhään yöhön. – Eikö tällainen työ väsytä perusteellisesti, kun aina pitää olla menossa? – Ei sellainen väsyttä, mitä tekee mielellään, vastaa Juha-

autojen seassa. Joku Thaimaassa viehättää, ehkä se on hymy, jonka kohtaa kaikkialla, ehkä se on vapaus lastata koko perhe moottoripyörän kyytiin tai työmiehiä kymme- nittäin pienen kuorma-auton lavalle.

“Minä annan teille tulevaisuuden ja

Jer 29:11

Vuoden 2006 “Tulevaisuus ja Toivo”- Aktio pidettiin Thunder Bayssä. Eri seurakuntien yhteisten tilaisuuksien lisäksi aktiotoiminta oli suunnattu toritapahtumiin ja ovelta-ovelle lähetykseen.

Aktio alkoi Suomalaisten Suurjuhlien (Kekkerit) viikonvaihteessa. Lehtitietojen mukaan juhliin osallistui noin 5000 vierasta. Päätapahtuman paikka oli yliopiston alue. Thunder Bayn Saalemseurakunnan aktioryhmällä oli hyvä tilaisuus levittää evankeliumin sanomaa juhlayleisölle.

Tämäkertaisessa aktioryhmässä ei ollut osanottajia muilta paikkakunnilta.

Saalemin omista jäsenistä oli 20 hengen innostunut ryhmä mukana. Johtajina olivat Pentti Virtanen ja Marko Selkomaa. Ihmettelin kovasti, kuinka moni halusi osallistua aktioon. Kiitos Jumalalle heidän alttiudestaan!

Olimme vuokranneet yliopiston juhlatilalta kaksi pöytäpaikkaa. Näiltä pöydiltä myimme ja jakelimme ilmaiseksi juh- lakansalle erilaisia hengellisiä lehtiä, kir- joja, CD-levyjä ja laulukasetteja. Olimme varanneet runsaasti Todistaja Extra- lehteä samoinkuin äänitteitä jakeluun. Juhlavieraat ottivatkin pöydiltä paljon hengellistä tarjottavaa. Lauantaiksi oli laitettu kolmas pöytä Bay Streetin varrelle. Tämä on tunnettu suomalaisten kaup- pakatu. Sielläkin asiakkaat saivat nauttia pöydän antimista ja kuunnella tuokion seurakunnan hanuriryhmän soittoa. Monet hyvät keskustelut hengellisistä asiois- ta käytiin pöytien luona. Henkilökun- ta vuorotteli pöytäpalvelussa. Näin se ei

käynyt liian raskaaksi kenellekään.

Aktion toinen osa pidettiin marras- kuun 13-14 päivinä. Silloin kokoonnut- tiin kirkolle, josta käsin läksimme koti- vierailuille. Jaoinn hengellisiä lehtiä ja äänitteitä sekä kutsuja tulevaan joulu- konserttiin kirkolla ja kahvikonserttiin Suomikodilla. Tietysti keskustelimme hengellisistä asioista niiden kanssa, jotka sitä halusivat, missä vain oltiin kotona. Aktion aikana jaoimme noin 1000 lehteä ja satoja äänitteitä. Saakoon hyvä Jumala siunata kylvetyn Sanansa.

Aktion viimeinen juhla pidettiin Thunder Bayn Suomikodin juhlasalissa sunnuntaina, 26.11.06. Kahvikonserttiin oli saapunut lähes salin täydeltä kuulijoi- ta. Seurakunnan laulajat ja soittajat suo- rittivat hyvän ja kauniin ohjelman laula- en, soittaen ja todistaen Jeesuksesta. Kon- sertti oli ihana Jumalan Hengen täyttämä tilaisuus. Koska oli kysymys kahvikon- sertista, seurakunnan sisaret olivat val-

mistaneet mahtavan kahvipöydän mauk- kaine antimineen.

Lopuksi kiitos kaikille seurakunnille ja yksityisille henkilöille taloudellisesta tu- esta ja esirukouksista. Kiitos ahkerille ak- tiolaisille hyvin tehdystä työstä. Jumala varmasti vaivanne palkitsee. Kiitos myös- kin pastori Markolle hyvästä yhteistyös- tä, kuten myös veljespiirille myönteisestä suhtautumisesta aktiotyöhön.

Vuoden 2007 aktio on Sudburyssa al- kaen kesäkuun 22. päivänä. Muistakaa rukouksin tätä työtä. Tulevan kesän ak- tion vetäjäksi on lupautunut Olli Pyykkö ja rahastonhoitajaksi Irja Pyykkö. Hei- dän osoitteensa on: 1770 Paris St. Apt. 204 Sudbury, ON P3E 3C3 Puh: 1-705-522-0132

Jos olet kiinnostunut kesän aktiosta ja informaatiosta, ota yhteyttä Olli ja Irja Pyykköön.

AKTIOTERVEISIN, PENTTI VIRTANEN

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. “Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisynny ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Einar ja Lempi Granberg'in (Antturi vuodesta 1936) perheessä oli jo kolme lasta: Anna-Liisa, Kai ja Kirsti, kun Seppo Sakari syntyi 14.04.1932 Helsingissä. Hänen jälkeensä syntyi vielä Marjatta.

Perhe asui Helsingin Töölössä ja läheisessä Hesperian puistossa oli mukava käydä leikkimässä. Ajotietä ylittäessä itsenäinen miehenalku ei tahtonut pitää isonsisaren kädestä kiinni ja niin siinä kävi, että kuorma-auto kaatoi Sepon. Onneksi ei pahempaa tapahtunut. Seikkailunhalu vei pojan katsomaan kaupunkia laajemmaltikin ja samassa talossa asuvan Soilen kanssa eksyivät keskikaupungilla. Poliisi oli kuitenkin havainnut heidät ja Seppo oli kovin ylpeä kun pääsi poliisikyydillä kotiin.

Entinen Todistajan toimittaja Seppo Antturi 75 vuotta

lä kotiin.

Hän oli urhea pelastaessaan pikkusisarensa hukkumasta.

Seppo oli jo pienestä pitäen kiinnostunut vaatealasta ja nelivuotiaana ihastui sametin pehmydestä ja tahtoi tulla sametti-tehtailijaksi. Kokeili myös muuta materiaalia ja leikkasi pöytäliinasta hapsut todeten vain, että kyllä ne siitä kasvaa.

Sodan aikana tätien luona maalla olisi ollut kivaa “ellei tarvitsisi pestä kaulaa”. Siihen aikaan hän olisi halunnut kovasti päästä sotalapiseksi Ruotsiin, mutta vanhemmat eivät siihen suostuneet.

Isän työsiirron vuoksi tuli muutto Turkuun v 1941. Siellä Seppo tuli uskoon monien muiden nuorten kanssa ja hänet kastettiin v 1942. Perhe muutti takaisin Helsinkiin v 1949.

Seppo harrasti liikuntaa ja oli hyvä telinevoimistelija. Osallistui Helsingin Olympialaisissa joukkuevoimisteluun v 1952.

Kiinnostus taiteeseen johti Ateneumin iltakouluun ja Stockmannille somistajavalmennukseen.

Helsingin Saalemista tuli perheen hengellinen koti, jossa Seppo soitti käyrätorvea soitto-kunnassa. siihen asti kun lähti Kanadaan 21.4.1956 Matti Pasivir-

ran kanssa Ensimmäinen paikka oli Sudbury. Sieltä hän muutti Torontoon ja avioitui Eeva-Liisa Pyykkösen kanssa. Perheeseen syntyivät lapset Peter, Paul, Lisa, Ruth ja Steven. Lastenlapsia on 12.

Seppo osallistui innokkaasti seurakunnan toimintaan ja pe-

kunnan vanhimmistoon.

Seppo ja Eeva perustivat 1960-luvulla Lisa Fashions nimisen hyvin menestyvän naisten vaatetusliikkeen.

Vuonna 1979 Seppo ja Eva olivat lastensa Lisan, Ruthin ja Stevenin kanssa muutamia kuuksia auttamassa lähetystyössä Kenyassa, Nairobissa.

Kenyassa, Nairobissa.

Perhe muutti British Columbiaan. Seppo osallistui siellä seurakunnan toimintaan palvelen vanhemmistossa. Hän oli myös Todistajan toimittajana joitakin vuosia.

Seppo on taitava käsistään, taiteellinen, aikaansa seuraava, luonteeltaan suorapuheinen ja kiivaalee Raamatun totuuksien puolesta. Mukava veli, jonka kanssa on hyvin tultu toimeen.

Seppo mielipuuhaan lastenlasten kanssa puuhaamassa.

rusti Torontoon torvisoittokunnan 1958 johtaen sitä kymmen vuotta. Hän kuului myös seura-

ONNITTELUMME JA SIUNAUKSEN TOIVOTUKSET
SYNTYMÄPÄIVÄSI
JOHDOSTA:
SISARUKSET
ANNA-LIISA, KAI,
KIRSTI JA MARJATTA.
TODISTAJAN TOIMITUS
YHTYY ONNITTELUIHIN.

Erkki Siltamäen pääsiäinen 1956

Tervehdin teitä Todistajan lukijat Jumalan rauhalla. Tahdon kertoa kuinka minä, jumalattoman kodin poika tulín uskoon. Kotini oli todella rikkinäinen, riidat ja tapelut vanhempien välillä olivat toistuva ilmiö. Isäni jopa uhkasi tappaa äidin ja minutkin. On oikeastaan ihme, että olen tällainenkin, sillä niin ankara oli lapsuuteni. Olin vain kuusivuotias kun kerran juoksin itkien äitini ja raivostuneen isän väliin pyytäen: ”Isä älä tapa äitiä.” Siihen raukesi tuo tilanne, mutta usein jouduimme pakosalle isän riehussa pahan valtaamana.

Isäni kuoli 50-vuotiaana. Olin itse silloin 13-vuotias ja saamani kasvatuksen tuloksena hyvin väkivaltainen. Löin sisariani ja veljeäni, mutta äitiä en koskenut. Mielestäni olin kuin ihmispeto, kokonaan vihollisen valtaama. Suorittettuani asevelvollisuuden Suomen puolustusvoimissa jouduin seuraavanlaiseen tilanteeseen. Nukuin kesäisin aitassa ja eräänä aamuna äitini tuli itkien herättämään minua. Hän nyhkytti kuinka isäni veli oli hyökännyt hänen kimppuunsa ja pahoinpidellyt äiti-

ni. Silloin viha tulvahti sisimpääni ja päätin kostaa, jopa tappaa setäni. Olin voimakas nuorukainen ja ajattelin, että setäni ei paljon paina minun käsissäni. Vihan vimmassa ryntäsin setäni vastaan, mutta lähelle päästyäni hän veti ladatun pistoolin tähdäten sillä minua. Onneksi tilanne raukesi puhumalla, muutoin olisin ollut turpeen alla jo kymmeniä vuosia. Joku naapuri oli kuitenkin soittanut poliisille ja niin sedältäni otettiin ase pois.

Kului pari vuotta, oli vuosi 1956. Minulla oli silloin pieni farmi, jota innolla hoitelin. Niihin aikoihin Jumala alkoi minua puhuttelemaan. Hän näki likaisen sydämeni. Tuli vastoinkäymisiä ja tunsin kuinka minua riisuttiin kuin Jobia raamatun kertomuksessa. Minusta tuli syntinen. Menin metsään ja siellä itkien kaduin syntejäni ja pyysin armaa Jumalalta. Tajusin, että sellaisena olin matkalla ikuisen kadotukseen. Silloin tein ratkaisun lähteä seuraamaan Jeesusta Kristusta. Päätin mennä luterilaiseen kirkkoon pitkänä perjantaina. Asettaessani polkupyörääni nojaamaan kirkon kiviaitaan sielunvihollinen alkoi estellä

ratkaisun tekoani. Hänen mukaansa asioita ei tarvitse ottaa niin tosissaan. Voihan sitä tehdä kuten niin monet toisetkin, harrastella vähän kirkossakäymistä, mutta jatkaa surutonta elämää. Kirkon sisällä katseeni kohtasi kärsivää Vapahtajaa kuvaavan alttaritaulun. Silloin aivankuin kuulin Hänen sanovan minulle: ”Katso minun haavojani, piikkikruunua päässäni, puhkaistua kylkeäni. Sinun tähtesi riipuvin ristillä koska rakastan sinua. Erkki, tule ja seuraa minua.” Silloin itkien pyysin Jeesusta puhdistamaan veriruskeat syntini pyhällä verellään. Tunsin Herran rakastavan kosketuksen siinä. Oli kuin sadan kilon säkki olisi poistettu hartioiltani. Ottaessani osaa ehtoolliseen, ilon kyynleet tippuivat alttarille. Olin päässyt sisälle elämään. Tajusin, että monet ihmiset vain muodon vuoksi käyvät ehtoollisella, mutta minä olin kokenut syntien anteeksisaamisen. Minusta oli tullut uusi luomus Jeesuksen veren ansiosta.

Ystäväni, Jeesus odottaa myös sinua alttarille. Tule Jeesuksen seuraajaksi.

ERKKI SILTAMÄKI

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission

Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä

veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

TODISTAJAN E-MAIL OSOITTEET

todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Jumalan kämmenellä!

Sain tuon vanhan valokuvan, joka on otettu vuonna 1960 ja siinä niin kauniisti Päivi pitää Jouni serkkua kiinni. Nuo suloiset lasten kädet alkoivat puhutella minua. Tuli mieleen, miten me kaikki olemme Jumalan kämmenellä. Ja kuinka hän myös pitää meistä kiinni, huolehtii ja näkee joka askeleen ja me saamme turvallisin mielin kulkea. Vuodet ovat vierineet siitä kun tuo kuva on otettu. Päivikin asuu täällä Kanadassa ja on aikuisten poikien äiti.

Päivi Salakka - Lintunen syntyi Torniossa vuonna 1953. Hän oli meille suuri ilon aihe kun saimme perheeseen pienen ihanan vauvan. Minulla oli vain 11 vuotta ikäeroa Päivin kanssa, vaikka olinkin hänelle täti. Sain hoitaa häntä paljon jo pienestä pitäen kun he asuivat meitä lähellä.

Päivi sai kasvaa usko-vaaisessa kodissa ja käydä jo pienestä pitäen pyhäkoulussa ja kokouksissa. Hän aloitti koulun Kouvolassa ja sitten tulikin muutto Ruotsiin, Malmöiin, mihin me muutkin muutimme samaan aikaan. Siellä sitten jatkui koulunkäynti uudella kielellä. Göteborgissa oli pieni suomalainen helluntaiseurakunta, jossa me kaikki aloimme käydä, Päivi myös vanhempiensa kanssa. Siihen aikaan kokouksissa puhuttiin paljon

Jeesuksen takaisin tulosta ja muistakin ajan merkeistä. Ne puhuttelivat ja jäivät lapsen mieleen. Hän halusi olla myös valmis, kun Jeesus tulee takaisin omiaan noutamaan. Niin Päivikin sai kahdeksan-vuotiaana antaa elämänsä Jeesukselle. Hän nosti reippaasti kokouksessa käden, kun kysyttiin, kuka haluaa pelastua. Ja siitä alkoi nuoren lapsen uskon tie.

Vieressä Päivin perhe: Puoliso Tapani vasemmalla, pojat Nikolas ja Joshua keskellä, Päivi oikealla. Ylhäällä: Päivi hoivalemassa Jouni-serkkuaan.

korjattu aina tarvittaessa. Joskus ajattelen, ettei liene mitään, mitä hän ei osaa tehdä. Kauniit huonekalut poikien huoneissa ovat kaikki hänen tekemiään. Hänellä on vielä jäänyt aikaa poikien kanssa yhteiseen harrastukseen, purjehdukseen. Kesäisin he osallistuvat paljon purjehduskilpailuihin ja ovat usein sarjansa alkupäässä voittajina. Nikolas opiskelee venesuunnittelun arkkitehdiksi jo neljättä vuotta. Joshualla on toinen vuosi yliopistossa. Hän on lukemassa liikealalle. Päivi on työskennellyt Avonin kauneuskonsulttina ja tiiminvetäjänä hyvällä menestyksellä jo 16 vuotta. Tapani on varhaiseläkkeellä Fordilta ja hoitaa kotia hyvin. Hän valmistaa ruuatkin ajallaan, koska muulla perheellä on kiirettä.

Pojat asuvat vielä kotona. Mutta sunnuntain tullessa koko perhe suuntaa kirkkoon, joka on muuttunut englanninkieliseksi suomalaisen työn loputtua. Pojatkin aikuisina lähtevät mukaan. Ehkä se ei ole aina nuorten mieleen, mutta koska periaate on, että jos kotona asutaan, tehdään niinkuin sanotaan. Kokouksista aina varmaan jää siemen sydämeen, itää siellä ja aikanaan kantaa hedelmää. Vanhemmat ovat tehneet kaikkensa lastensa iankaikkisen elämän hyväksi. Silti jokaisen on tehtävä oma valintansa. Rukoilemme ja toivomme, että kerran saisimme olla yhdessä taivaassa suurena perheenä. Vaikka täällä välillä erotaan, on toivo olla kerran ainiaan yhdessä.

Tämä on kertomus nuorista, jotka jo varhain antoivat elämänsä Jumalan käteen ja johdatuksesta ja siunauksesta heidän elämässään. Sanotaan, että uskolliset palkitaan. Näin myös varmaan tapahtuu Päivin, Tapanin ja koko perheen kohdalla. Toivotamme siunausta ja johdatusta heille kaikille.

Lopuksi tähän sopii laulun sanat:
Jumalan kämmenellä ei pelkää lintunen,
Jumalan kämmenellä ei pelkää ihminen.
Kaikille tilaa riittää, kaikille paikkoja on.
Jumalan kämmenellä ei kukaan ole turvaton.

Jumala meitä kutsuu nyt suojaan turvaisaan,
Jumala meitä kutsuu ja kantaa voimallaan.
Milloinkaan hän ei hylkää, lastensa kanssa hän on.
Jumalan kämmenellä ei kukaan ole turvaton.

Tässä tämä Suomen Helluntaiherätyksen Talvipäivillä Seinäjoella tammiukuussa 2007 hyväksytty neuvoa antavien veljien laati- ma ja esittämä julkilausuma.

Suomen Helluntaiseurakuntien NÄKY 2007

SOVITUS

- Sitoudumme antamaan kaikille sydämeistämme anteeksi
- Sitoudumme puhumaan hyvää toisistamme

YHTEYS

- Sitoudumme lujittamaan uskovien ja seurakuntien välistä yhteyttä
- Sitoudumme tukemaan omien yhteistyöjärjestöjemme toimintaa

VAPAAUS

- Sitoudumme edistämään armon ilmapiiriä
- Sitoudumme kunnioittamaan vapautta mm. hengellisen musiikin tyyleissä ja seurakuntien järjestäytymismuodoissa

YDINTEHTÄVÄMME

- Sitoudumme etsimään Pyhän Hengen uudistusta rukouksessa ja paastossa
- Haluamme voittaa sieluja ja laajentaa työtämme Suomessa ja ulkomailla
- Haluamme yhdessä osoittaa lähimmäisenrakkautta ja vastata kärsivien lähimmäistemme hätään

Päivi alkoi ottaa myös pianotunteja noin 10-vuotiaana, eikä kulunut kauan, kun hän oli jo säestäjänä seurakunnassa. Päivistä kehittyi aikaisin kaunis nuori neitonen ja niinpä Uddevallasta tullut nuori poika, Tapani Lintunen, alkoi kiinnostua hänestä.

Tapani syntyi Turussa 1948. Hänen perheensä muutti Ruotsin Uddevallaan 1957. Sinne muutti monia perheitä Suomesta, koska sieltä sai hyviä töitä laivatelakalta. Uddevallassa alkoi herätys ja monia perhekuntia tuli uskoon, niinkuin myös Lintusen perhekin. Tapanikin sai nuorena poikana antaa elämänsä Jumalan käteen ja johdatukseen. Sitten työt vähenivät ja monet perheet muuttivat Göteborgiin, kuten Tapaninkin perhe. Seurakunnassa Päivi ja Tapani tutustuivat toisiinsa ja olivat hyviä ystäviä monet vuodet.

Sitten tuli ero kun Päivin perhe päätti muuttaa Kanadan Windsoriin joulukuun 1967. Se oli nuorille kova isku. Tapani meni Suomen armeijaan ja Päivi muutti Kanadaan. Hän jatkoi koulua uudella kielellä, tutustui uusiin ihmisiin ja sai ystäviä. Kirjeenvaihto Tapanin kanssa jatkui kuitenkin.

Elokuussa -70 oli sitten ilon päivä, kun olimme Windsorin lentokentällä Tapania vastassa. Sieltä hän tuli iloisena kitara kainalossa. Siitä alkoi nuorten seurustelu, joka aikanaan syveni rakkaudeksi. Keväällä 1972 vietettiin kauniit häät. Matti Vuorinen Torontosta siunasi nuoret avioliittoon. Nuorten elämä jatkui omassa kauniissa rivitalossa. Päivi luki hammashoitajaksi ja Tapani sai töitä Fordin autotehtaalta, jossa myöhemmin toimi työnjohtajana.

Windsoriin oli perustettu suomalainen seurakunta jo vuonna 1968. Päivi ja Tapani olivat aina uskollisesti paikalla, Päivi lahjakkaana säestäjänä ja Tapani hyvänä kitaristina kuorossa. Hän myös toimi seurakunnan rahastonhoitajana. Heistä voi sanoa, että olivat aina uskollisesti paikallaan.

Kun Nikolas-poika syntyi 1982, jäi Päivi kotiin häntä hoitamaan. Joshua syntyi 1987. Lapset tuotiin myös pienestä pitäen kokouksiin. Sehän oli luonnollista; kun oli kokous niin sinne mentiin. Ei tarvinnut kotona neuvotella, että lähdetäänkö tänään.

Pieni perhe asuu nyt Päivin hyvällä maulla sisustetussa omakotitalossa, jota on Tapanin käten kautta uusittu ja

Näin vanhana ajatus palaa usein menneisyyteen; kotiin, jossa saimme vietää vuosia vanhempiemme ja sisarusiemme seurassa. Meidänkin perheessä oli kahdeksan lasta. Yksi heistä, Hilikka-sisareni, pääsi pois jo hyvin pienenä ja Eero-veljeni siirtyi ajasta ikuisuuteen yli 40-vuotiaana.

Muistan, kuinka isäni oli saarnaajana Voikkaan seurakunnassa. Me lapset olimme aina mukana kokouksissa. Varmaan jo silloin Sanan siemen jäi itämään pienten sydämiin. Tulin uskoon viisi-vuotiaana ja minulle on kerrottu, että olin innokas Sanan kuulija.

Siihen aikaan ei saarnaajan palkka ollut suuren suuri, vaikka perhettä oli aika paljon. Rahaa sai isä sen verran, että voi maksaa asuntomme vuokran. Kerran hänellä ei ollut edes tuota vuokrarahaa ja hän aikoi pyytää lainaa seurakunnan vanhemmistoveljeltä. Hän meni tuon veljen kotiin ja kaikesta muusta tuli juteltua, mutta ei tuosta tarpeesta. Isä tuumi, ettei hän lainaa

Jumala pitää huolen

pyydäkään, mutta juuri ovella talon isäntä ojensi kätensä ja antoi isälle juuri sen verran kuin hän tarvitsi laskujen maksamiseen.

Seurakunnan sisaret, kuten Adele Vartiainen ja Elli Kirvesniemi, huolehtivat meidän lasten vaatetuksesta. Samaan tapaan täyttyivät muutkin tarpeemme. Usein oven takaa löytyi suuren korin täydeltä ruokaa ja sen lisäksi oven pielessä saattoi olla potkukelkka tai pienet sukset. Jumala piti meistä huolen.

Vanhempani ovat jo poistuneet ajasta ja samoin lienevät myös kaikki ne, jotka silloin saivat olla Jumalan enkeleinä auttamassa saarnaajaperhettä eteenpäin. Muistan selvästi nuo ajat, vaikka olin niin pieni.

Näistä tapahtumista on vierähtänyt jo vuosia ja monenlaisia tilanteita on tullut vastaan. Kaiken keskellä on Jumala auttanut ja pitänyt huolen.

Kirjoitan tätä Taiwanissa, entisellä työkentälläni paikallisten uskovien kutsumana. Entiset työkaudet ja "kotilomat" palaavat hyvin elävinä mieleeni. Erikoisesti ensimmäisen lomani aikana koin jotain ainutlaatuista. Majailin Duluthissa vanhempieni luona. Isäni oli silloin sen seurakunnan pastorina. Uskovia oli vähän, kun ikääntyttyään he toinen toisensa jälkeen saivat kutsun taivaan kotiin. Sen vuoksi ei työntekijälle voitu asunnon lisäksi antaa paljoa. Vanhempani kuitenkin ruokkivat lomalle tulleen lapsensa koko tuon ajan, noin vuoden verran. Silloin eivät lähettäjäseurakunnat vielä nähneet tarpeelliseksi antaa lähetilleen minkäänlaista lomakanatusta. Myöhempinä aikoina tämäkin asia muuttui.

Olin jo jonkin aikaa ollut lomalla, mutta ei kukaan - ei yksityiset eikä seurakunnat - olleet ojentaneet auttavaa kättä lähe-

tin tarpeisiin. Kaiken keskellä sain kutsun tulla vierailemaan eri seurakunnissa aina "lännelle" asti. Mutta miten menisin? Milä kustantaisin matkani? Sanoin Jumalalle, että jos tuo matka on Sinusta, anna minulle määrätty summa rahaa, joka riittäisi matkakuluihini. Ja rahaa alkoi tulla! Vanhempani ihmettelivät, mistä tällainen käännös tilanteeseen! Kerroin heille, että olin pyytänyt ylhäältä apua. Ja rahaa tuli juuri sen verran kuin oli pyytänyt! Eikä kukaan antajista saanut tietää, miten suureksi avuksi he olivat olleet. Vähän aikaa sen jälkeen pyysin uudelleen apua matkojani varten ja summa täyttyi. Ylikin jäi yksi dollari sekä sydämen kuvin kirjailtu nenäliina. En koskaan saanut tierää, keneltä tuo nenäliina oli, mutta se puhui minulle Jumalan rakkaudesta ja suurenmoisesta huolenpidosta. Taas kerran Hän oli täyttänyt tarpeen!

Tiedän, että tulevaisuutenikin on Hänen tiedossaan ja Hän on pitävä huolen. Onhan Hän luvannut olla kanssamme joka päivä.

SAARA ROSSI

Taiwanissa koettua - kokousmenoja Hakka-kodin pihalla

Kuljettajamme, pastori Lin-A-fa, pujotteli taitavasti Tung-Shih’n kaupungin kaduilla saatuaamme kutsun vierailemaan eräässä “kylässä” varsinaisen kaupungin ulkopuolella. Tosin ulkopuolisen on mahdollista tietää missä paikkakuntien raja kulkee, koska asutusta on kaikki katujen ja teiden sivustat täynnä.

Muutama vuosi sitten tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen on entisten tilalle rakennettu kauniita taloja, joita saimme matkalla nähdä.

Noin parinkymmenen minuutin pujottelun jälkeen ajurimme käänsi kapealle sivukadulle, jonka molemmille puolille oli ahdettu monenlaisia kulkuneuvoja. Moottorilla varustettuja “ajoneuvoja” oli lastenvaunun kokoisista kolme- ja nelipyöräisistä suurempiin ja johonkin kolkkaan oli saatu sopimaan suuri kymmenpyöräinen “sementtimikseri”. Skoottereita oli niin vierivieressä, että ihme jos jokainen omansa löytää. Maan tavan mukaan on talojen alakerta katutasossa edestä avoin kaiken päivää ja myöhään iltaankin, riippuen yrityksen tai tehtaan laadusta. Näytti olevan monta yksi- tai kaksi pöytää käsittävää ravintolaa, johon kokki odotteli asiakkaita. Hitaasti kujaa pujotellessa oli mielenkiintoista katseltavaa.

Kovan etsinnän jälkeen löytyi auton kokoinen paikka kujien risteyksessä - aivan Buddhan temppelin edestä. Ajurimme mittaillessa katseellaan ahdasta paikkaa, siihen ilmestyi vanha pappa osoitellen maahan sutaistua punaista maaliläiskää ja huitaisi kädellään merkiksi, että siihen voi jättää ja jatkoi köpötteilyään.

Niillä kujilla ei varmaan ole usein “eurooppalaisia” tallustellut, koska uteliaat katseet seurasivat meitä koko parinsadan metrin matkan kokouspaikkaan. Jonkun talon ristikoikkunan takaa näkyi lasten nauravia kasvoja ja joku uskaltautui kokeilemaan englanninkielen taitoaan huudellen: “Haloo, haloo!” Vastattuani syntyi ikkunan takana valtava mekastus ja “haloota” tuli ikkunan täydeltä.

Lyhyen etsinnän jälkeen pastori Lin löysi kokouspaikan oven. Astuimme ovesta hämärään käytävään, josta pujottelimme “itämaisen” keittiön läpi toiseen käytävään, josta avautui näkymä isolle takapihalle. Ympäillä oli 3-4 kerroksisia taloja, joiden välistä kulki kapea kuja, vaikka muuten talot olivat seinä seinässä kiinni. Sementtilattiainen piha oli takaa avoin kujalle ja molemmilla sivuilla oli noin kuusi jalkaa korkea punatiiliseinä.

Väkeä oli koolla noin 20 henkeä ja jälkeemme tuli vielä saman verran lisää. Noin puolet oli kouluikäisiä ja nuori oli kokouksen järjestänyt pastorikin. Olimme tavanneet hänet jo

kerran alueen pastorien kokouksessa, jossa olimme “erikoisvieraina”. Kuulimme, että kokouspaikan oli antanut uskova, hiljattain leskeksi jäänyt rouva. Hän halusi viedä evankeliumia eteenpäin antamalla kokoustilat käyttöön.

Nuori pastori kehoitteli etsimään istuinta “parhailta” paikoilta, eli missä oli vapaata. Eräs sisar aloitti laulun hänen miehensä säestäessä kitaralla. Tähän vuoristolaissisaren reippaaseen lauluun yhtyivät muutamat. Sisar lauloi koko olemuksellaan heimonsa temperamentilla, joka meille pakkasen jäykistämille on hiukan outoa. Välillä hän puhkesi riemulliseen kiitokseen ja ylistykseen, johon monet yhtyivät. Laulu ja rukous vuorottelivat ja välillä pastori kutsui muutamia uskoontulleita kertomaan pelastuksestaan. Entinen Taiwanin työntekijä, Saara, kutsuttiin yllättäen myös antamaan osansa. Nuorempi väki supatteli ja katseli vähän ihmetellen, kun kanadalaiseksi ilmoitettu henkilö puhui sujuvasti heidän kieltään. Seurailin uteliaana tapahtumia ja huomasin erään talon edessä seisoskelevan miehen hiippailevan Saaran aloittaessa lähemmäksi. Kohta hän seiso i aivan kokousväen takana. Saara sai lopetettuaan aploodit, joita ilman toiset jäivät.

Pastori jatkoi lyhyellä puheella, josta Saaran tulkatesa sain selville pääasian: “Sanotaan, että Hakka-heimo on kovaluonteinen, eikä ole helppo voittaa Kristukselle. Mutta minä sanon, että se on yhtä kova kuin sinä ja minä. Ei yhtään kovempi. Itsekin olemme olleet “kovia” Hakkoja. (Kuulijana sanoisin samaa suomalaisista)

Kokouksen lopussa talon emäntä apulaisineen tuli sanoamaan, että he ovat valmistaneet aterian ja sitä riittää jokaiselle mukanaolleelle. Tuotapikaa oli kaksi suurta pöytää pihamaalla ja hetkessä ne oli katettu. Siinä oli kaksi suurta kattilaa keittoa, joiden sisällön tiesivät vain keittäjät. Vielä kasa kuppeja ja puupuikkoja ja kattaus oli valmis. Tällainen “evankelioiminen” näkyy olevan tehokasta. En nähnyt kenenkään lähtevän pois tässä vaiheessa.

Kokousyleisöstä haluan vielä mainita, että mukana oli m.m. kaupungin sairaalan ylilääkäri, jonka kanssa etsimme keitosta “sattumia” ja hörpimme lientä kupista. Eräässä toisaalla pidetyssä kokouksessa oli ollut useita lääkäreitä ja siellä ollut pastori kertoi meille kysyneensä erältä heistä: “Miksi tulette näihin tilaisuuksiin?” Vastaus oli: “Myöskin lääkäri tarvitsee Jeesusta.”

Jälleen yhtä kokemusta rikkaampina lähdimme kotimatalle eri kujasia pujotellen tällä kertaa. Ihmeen hyvin löytyi aina rakonen, josta pääsi läpi, vaikkakin ahtaasti. Muistona kokouksesta jäi mieleen rukousaihe niiden ihmisten puolesta, - erikoisesti lasten ja nuorten - jotka nyt kuulivat ensimmäisen kerran sanoman Jeesuksesta.

ELJAS ROSSI, TAIWAN

Israelin ystävä

Olen Israelin ystävä siksi kirjoitan sinulle. Elettiin vuotta 1948, olin poikanen, olin kuitenkin saanut voimakkaita vaikutteita uskonasioihin, ja erikoisesti Israeliin.

Oltiin oltu yökalassa ja pienen kalansaaliin kanssa soutelimme kotirantaan. Sisareni Anja ja minä uimme veneen vierellä parin kilometrin loppumatkan. Sisareni mies Pena istui veneessä ja soitteli kitaraa ja lauloi Israelin kansallislaulua. Oli alkukesä ja tiesimme, että Israel oli julistautunut itsenäiseksi valtioksi. Toinen voimakas asia, joka vaikutti minuun sota-aikana kun äiti sanoi neljä sanaa: ” antaisivat niiden raukkojen elää”. Kysymys oli juutalaisista. Vaikutus pienen pojan sydämessä oli rakkaus ja sääli noita vainottuja kohtaan.

Nyt kun aurinko alkaa laskea elämän taivaalla, tämä vanha rakkaus Israelia kohtaan on noussut voimakkaammin sisäisestä maailmasta esille. Kesällä- 06 tapasimme Suomen Lapissa lomakylässä helsinkiläisen ryhmän Israel ystäviä. Kun seurasimme heitä, heissä näkyi ilo. Tilaisuudet joita he pitivät, niiden aiheena oli siunata Israelia ja toivottaa rauhaa Jerusalemitte. Tämä kaikki jäi mieleeni pysyvästi. Olemme saaneet suuria siunauksia kun lähetämme aamuin illoin siunaavan viestin hengessä sinne Jumalan omaisuuskansalle. ja Jerusalemitte. Se on sisäisen ihmisen salattu yhteys.

Onko niin, että ystävyys ja side tähän pieneen kansaan on koettava vähän samalla tavalla kuin uskoontuleminen. Nämä monet elämän kiireiset vuosikymmenet ovat joskun jättäneet tämän salaisen rakkauden muiden ”tärkeiden ” asioiden alle eikä se ole ollut niin päivän polttavana mielessä. Mutta kun aloimme julkisesti sanoa sen yhdessä siunauksena ja rukouksena, se on nyt elävä, päivittäin koettava yhteys ja side. Siinä olemme kokeneet Jumalan lupauksen toteutuvan: ”Joka sinua siunaa sitä minä siunaan ja joka sinua kiroaa sitä minä ki-roan”. Se oli lupaus Aabrahamille Israelin kansan kantaisälle. Maailmassa on paljon Israelystäviä ja rukouksia nousee Jumalan valtaistuimelle joka hetki. Juutalaiset sanovat kaipauksensa ja siunauksensa : ”ensi vuonna Jerusalemissa”. Siihen siunauksen pilveen tahdomme lähettää omamme, ”Rauha olkoon muuriesi sisällä; olkoon onni linnois-sasi.”

RAIMO SILEGREN RSILEGREN@HOTMAIL.COM

Ammuttu

Toimittaja Hrant Dinkin nimen tuntee lähes jokainen turkkilainen ja miljoonat ihmiset Turkin ulkopuolellakin. Hänet ammuttiin 19.1.2007, mikä synnytti aikamoisen kohun. Viranomaiset pelkäsivät koston. Hrant oli jokin aika sitten tullut uskoon. Muistopuheessa, joka tuli suorana lähetystenä lähes kaikilta turkkilaisilta uutiskanavilta, hänen vaimonsa kehotti kansaa maltillisuuteen ja antamaan anteeksi. Hän luki tilaisuudessa useita Raamatunjakeita. Ei ole vastaavanlaista ”herätyspuhetta” kuulunut turkkilaisissa tiedotusvälineissä aikaisemmin. Monia ovia on avautunut evankeliumille tämänkin tapauksen kautta ja yhä useammat turkkilaiset ovat alkaneet kyselemään Raamatun opetuksista.

HANK VAINION UUTISKIRJEESTÄ

Ihmeellisiä tapahtumia

JATKOA SIVULLA 3

liä, kunhan vain viette meidät sellaiseen paikkaan, missä voi saada synnit anteeksi!” Toivuttuaan yllättävästä tilanteesta taksimies kertoi tietävänsä pienen helluntaiseurakunnan rukoushuoneen, ” jos siellä vain olisi ihmisiä paikalla, niin uskoisin, että voisitte saada avun.” Olihan siellä ihmisiä paikalla, sillä Jumalalla on tarkka aikataulu.

Me muutimme Vääksyyn vielä saman vuoden keväällä. Kyseinen vanhempi rouva on jo kotona Herran luona. Nuorempi rouva on seurakunnan jäsen ja palveli liki 20 vuotta seurakuntaa kirjanmyyntipisteessä.

Olemme juuri palaamassa Vancouverin Kotikirkon työyhteydestä takaisin Suomeen. Vääksyssä meitä odottaa Helluntaitemppelin 25-vuotisjuhla – ihmettä siinäkin tarpeekseen. Tämän kaltaiset kokemukset voivat kuitenkin antaa joskus hiukan selvitystä siihen, miksi ihmiset tekevät yllättäviäkin ratkaisuja elämänsä suhteen, vaikka kaikki eivät aina niitä ymmärtäisikään.

MATTI VUORINEN

Joskus Leevi Myyrän toimituskaudella lehdessämme oli kysely -ja vastauspalsta. Yhdistyksemme kokouksessa joulukuussa päätimme jatkaa tuota palstaa. Kysymyksiä, koskien hengellisiä asioita, voi lähettää Todistajan osoitteella. Yritämme vastata niihin parhaamme mukaan. Voimme myös etsiä vastausta ”kentältä” eli lukijamme ovat yhteistyössä, kysellen ja vastaten.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA Finnish Pentecostal Church

1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>
Pastori **Matti Pyykkönen** Puh. (705) 522-2164

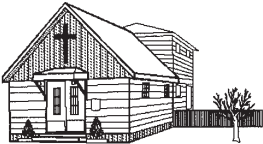
Su • Yhteinen aamukokous, joka
tulkataan klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho Klo 18:00
To • Raamattutunti Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

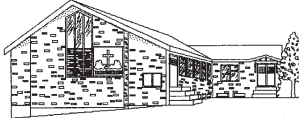
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Liedes

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Petri Kosonen** (807) 767-0464
Nuorisopastori **Pekka Perho**

Su • klo 10:00 Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous joka toinen sunnuntai
Ti • Ke • To • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00 (“HOT FM” 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroihkon minun opetukseni, kasteena valukoon
puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaust 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Markku Vainio** Puh.1 604 795-9994

Pastori **Lauri Karhinen** Puh. 604 542-1938

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
English service klo 11:30
Ke • English Bible study at 7 PM
To • Sana ja rukous klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00 Aamukokous, pyhäkoulu
klo18:00 Hyvän Sanoman ilta
To • klo 19:00 Sana ja rukous
Pe • klo 19:00 Nuorten ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340AM
Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Toronto Ontario

Saaalem Young Men demonstrate Jesus' love to the homeless

It was cold. It was windy. But it was great! It's funny how every time you try something new, you get a better understanding of how to make it better. Our first outing showed us we needed more sandwiches and less hot chocolate, so we remedied that situation for our second time out. This time, we realized that we'll need better organization for our clothes, as we often found ourselves digging through bags of toques, mitts and scarves to find a matching pair or one that they liked. More than anything though, I believe we need more prayer support and be better prepared ourselves in prayer.

There was a lady who walked by us screaming and then she laid down across the street on the sidewalk. We immediately figured she was totally demon possessed, so we began to pray in our spirit. Eventually, another homeless man brought her to us and we offered her some hot chocolate and a hat, which she refused. The man told us she was deaf and high on drugs. He said she was scared because she didn't have a place to sleep that night. He then brought her to the shelter up the street and secured a bed for her. These are the kind of people we meet there. They are hurting, lost and spiritually oppressed. Besides the practical stuff, like clothes and food, these people need our prayers to be set free. At this point, we are building relationships. We're showing people, in simple acts, that God loves them and has not forgotten about them. We are learning their names and listening to their stories. Eventually, I believe the Lord will open doors so we can share the gospel with them and people will be saved! I'd like to share one more story with you. When Eric and I first arrived on the corner, a familiar face approached. I immediately

diately recognized him and said hello. He remembered us, but then Eric greeted him by his first name. The look of amazement on his face was priceless. He simply couldn't believe we remembered his name. He was so happy.

Next Wednesday, we'll be going downtown again. I encourage you to take this week and pray for our times downtown. More than anything, we need God to empower us. Without Him, we are nothing. MARK KARVONEN

A group of about 8 young men participated in the outreach. On alternate Wednesday's they meet for fellowship and study. Presently they are reading, "Ever Increasing Faith" by Smith Wigglesworth. For more information about this work and if you would like to assist or participate, contact Mark Karvonen at: mark@seppigroup.com

The Pearl of Africa

Our delay at Entebbe airport lead us to sit with Father Mario who had spent most of the last 52 years working in Uganda. His gentle spirit and demeanor was quite appealing. He had seen the good, the bad and the ugly in the country that was called the Pearl of Africa by Churchill. The country had faced coups, wars, AIDS, tyranny and strife.

Suddenly the delay turned into us being rushed to our small plane that was waiting to take us to northern Uganda. We were told the reason for the holdup: the president was coming to the airport to fly somewhere. Security was everywhere: snipers poised in strategic positions, Hummers with big bazookas mounted on the back, soldiers in uniforms carrying their trademark Kalashnikovs. There we were standing beside the plane staring at what was

going on around us. Soon a security man came to stand beside us keeping a watchful eye on our every move. Soon the long line of shining new vehicles appeared and Museveni got out, into his jet and was off to wherever he was going.

The four of us got into our small Piper and headed north. Milla and I were with two visitors from the US who had come to Uganda to see the poor and to seek for guidance on possibilities to help them. They had been introduced to Helping Hands Network the day before and now we wanted to show them the plight of the 2 million internally displaced people in the north who had suffered so much over the last 20 years.

The situation in the north is quite volatile. Even though there has not been any major skirmishes in the past year, the ceasefire has officially ended the week we ar-

rived. Many people have returned to their homes, but are fearing what may come. If hostilities resume, the people are very vulnerable: they are living without protection isolated deep in the village.

To sit down and talk with those who had been abducted, to hear of horrors they faced, of what they were forced to do, of how family members were hacked to death, of those who are still missing, is heartbreaking. How can a human do this to another human being (or are we talking about humans at all)? What demonic force is driving one to treat a person created in the image of God in such a manner? At the same

leviate their suffering. Extreme situations bring out the best and the worse in people.

We drove back through the rough roads from the camps to Lira and climbed into the six-seater plane. The pilot took the plane to the very end of the runway and we were poised like a racehorse in the starting gate eager to sprint forward as he reversed the motor as high as he could, holding the brakes down. The plane was creeping forward as the thrust from motors swept away everything that was in its path. Then it shot forward bouncing down the gravel runway. As the gravel ran out, the plane gently began to gently rise. The tops of the

time we heard stories of how others have sacrificially done everything within their very limited means what they can to stand by and with their brothers and sisters to al-

tall eucalyptus trees seemed so close but we cleared them and headed back to Entebbe.

HANNU HAPPONEN
UGANDA